REGULAMENTUL (CE) NR. 987/2009 din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate social

PARLAMENTUL EUROPEAN ŞI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere **Tratatul de instituire a Comunităţii Europene**, în special articolele 42 şi 308,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European şi al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială ([1]) în special articolul 89,

([1])JO L 166, 30.4.2004, p. 1.

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic şi Social European ([2]),

([2])JO C 324, 30.12.2006, p. 59.

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din **tratat** ([3]),

([3])Avizul Parlamentului European din 9 iulie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial), Poziţia comună a Consiliului din 17 decembrie 2008 (JO C 38 E, 17.2.2009, p. 26), şi Poziţia Parlamentului European din 22 aprilie 2009. Decizia Consiliului din 27 iulie 2009.

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 883/2004 modernizează normele de coordonare a sistemelor de securitate socială ale statelor membre, specificând măsurile şi procedurile de punere în aplicare a acestora şi simplificându-le în beneficiul tuturor părţilor implicate. Este necesar să se adopte norme de punere în aplicare.

(2) Cooperarea mai strânsă şi mai eficientă între instituţiile de securitate socială reprezintă un factor cheie pentru a permite persoanelor vizate de Regulamentul (CE) nr. 883/2004 să beneficieze de drepturile lor cât mai curând posibil şi în condiţii optime.

(3) Comunicarea electronică reprezintă un mod rapid şi fiabil de a face schimb de date între instituţiile statelor membre. Prin prelucrarea electronică a datelor, procedurile ar trebui să se accelereze în beneficiul tuturor celor implicaţi. Cei vizaţi ar trebui de asemenea să beneficieze de toate garanţiile prevăzute de dispoziţiile comunitare referitoare la protecţia persoanelor fizice în ceea ce priveşte prelucrarea şi libera circulaţie a datelor cu caracter personal.

(4) Disponibilitatea informaţiilor (inclusiv a celor în format electronic) acelor organisme naţionale care sunt probabil implicate în punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 într-o formă care să le permită a fi reactualizate în timp real ar trebui să înlesnească schimburile de informaţii între instituţiile statelor membre. Această abordare, care se axează pe relevanţa informaţiilor exclusiv faptice şi pe accesibilitatea imediată a acestora pentru cetăţeni, reprezintă o simplificare valoroasă, care ar trebui să fie introdusă de către prezentul regulament.

(5) Pentru a obţine o funcţionare cât mai bună şi o gestionare eficientă a procedurilor complexe de punere în aplicare a normelor referitoare la coordonarea sistemelor de securitate socială este necesar un sistem de actualizare imediată a anexei 4. Pregătirea şi aplicarea dispoziţiilor în acest sens necesită o strânsă cooperare între statele membre şi Comisie, iar punerea lor în aplicare ar trebui efectuată rapid, având în vedere consecinţele pe care le-ar putea avea întârzierea pentru cetăţeni şi pentru autorităţile administrative. În consecinţă, Comisia ar trebui împuternicită să creeze şi să administreze o bază de date şi să se asigure de funcţionarea acesteia cel puţin de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. Comisia ar trebui să adopte în special măsurile necesare pentru a integra în respectiva bază de date informaţiile enumerate în anexa 4.

(6)Întărirea anumitor proceduri ar trebui să asigure un grad mai mare de securitate juridică şi de transparenţă în beneficiul utilizatorilor Regulamentului (CE) nr. 883/2004. De pildă, stabilirea de termene comune în vederea îndeplinirii anumitor obligaţii sau sarcini administrative ar trebui să ajute la clarificarea şi la structurarea relaţiilor dintre instituţii şi persoanele asigurate.

(7) Persoanele care intră sub incidenţa prezentului regulament ar trebui să primească din partea instituţiei competente un răspuns în timp util la solicitările formulate de acestea. Răspunsul ar trebui furnizat cel târziu în termenele prevăzute de legislaţia privind asigurările sociale din statul membru în cauză, în cazul în care sunt prevăzute astfel de termene. Ar fi de dorit ca statele membre ale căror legislaţii privind asigurările sociale nu prevăd astfel de termene să ia în considerare posibilitatea de a adopta dispoziţii în acest sens şi de a le pune la dispoziţia persoanelor în cauză dacă este necesar.

(8) Statele membre, autorităţile competente ale acestora, precum şi instituţiile din domeniul securităţii sociale ar trebui să aibă posibilitatea de a conveni asupra simplificării procedurilor şi a dispoziţiilor administrative pe care le consideră mai eficace şi mai potrivite pentru specificul propriilor lor sisteme de securitate socială. Cu toate acestea, astfel de convenţii nu ar trebui să aducă atingere drepturilor persoanelor vizate de Regulamentul (CE) nr. 883/2004.

(9) Complexitatea inerentă a domeniului securităţii sociale impune tuturor instituţiilor din statele membre să depună un efort deosebit pentru a sprijini persoanele asigurate pentru a evita penalizarea acelora care nu şi-au înaintat cererea sau au omis să ofere anumite informaţii instituţiei responsabile de prelucrarea cererii respective în conformitate cu regulile şi procedurile stabilite de Regulamentul (CE) nr. 883/2004 şi de prezentul regulament.

(10) Instituţiile mai multor state membre trebuie să analizeze circumstanţele referitoare la persoana asigurată şi pe cele referitoare la membrii de familie ai acesteia, cu scopul de a stabili care este instituţia competentă, mai exact care este instituţia a cărei legislaţie se aplică în acel caz sau care este responsabilă de plata anumitor prestaţii. Ar trebui să se instituie calitatea provizorie de membru al unui sistem de securitate socială cu scopul de a asigura protecţia persoanei în cauză pe durata procesului de comunicare între instituţii.

(11) Statele membre ar trebui să coopereze pentru a determina locul de reşedinţă al persoanelor cărora li se aplică prezentul regulament şi Regulamentul (CE) nr. 883/2004, iar în caz de litigiu, ar trebui să ţină seama de toate criteriile pertinente pentru soluţionarea cazului. Printre acestea pot fi criteriile menţionate în articolul corespunzător din prezentul regulament.

(12) Multe dintre măsurile şi procedurile prevăzute în prezentul regulament sunt menite să asigure o transparenţă sporită privind criteriile pe care trebuie să le aplice instituţiile statelor membre în temeiul Regulamentului (CE) nr. 883/2004. Aceste măsuri şi proceduri reies din jurisprudenţa Curţii

de Justiţie a Comunităţilor Europene, din deciziile Comisiei administrative şi din experienţa de peste de 30 de ani în aplicarea coordonării sistemelor de securitate socială în contextul libertăţilor fundamentale consfinţite de **tratat**.

(13) Prezentul regulament include măsuri şi proceduri pentru promovarea mobilităţii angajaţilor şi a persoanelor aflate în şomaj. Lucrătorii frontalieri care se află în şomaj complet se pot pune la dispoziţia serviciilor de ocupare a forţei de muncă atât în statul lor de reşedinţă, cât şi în statul membru unde au avut ultimul loc de muncă. Cu toate acestea, lucrătorii au dreptul la prestaţii numai din partea statului membru de reşedinţă.

(14) Anumite norme şi proceduri specifice sunt necesare în vederea definirii legislaţiei aplicabile pentru a lua în calcul intervalele de timp dedicate creşterii copiilor de către persoana asigurată în diferitele state membre.

(15) Anumite proceduri ar trebui, de asemenea, să reflecte necesitatea unei partajări echilibrate a costurilor între statele membre. În special în ceea ce priveşte cazurile de boală, aceste proceduri ar trebui să ţină cont de poziţia statelor membre care suportă costurile accesului la sistemul lor de sănătate oferit persoanelor asigurate, precum şi de poziţia statelor membre ale căror instituţii suportă costul prestaţiilor în natură primite de persoanele asigurate de ele într-un alt stat membru decât cel în care îşi au domiciliul.

(16)În contextul specific al Regulamentului (CE) nr. 883/2004, este necesară clarificarea condiţiilor de acoperire a costurilor pe care le reprezintă prestaţiile în natură în caz de boală în cadrul tratamentelor programate, mai exact al tratamentelor pentru care asiguratul se deplasează într-un alt stat membru decât cel în care este asigurat sau îşi are domiciliul. Obligaţiile persoanei asigurate cu privire la aplicarea autorizaţiei prealabile ar trebui specificate, după cum ar trebui specificate şi obligaţiile instituţiei în raport cu pacientul în ceea ce priveşte condiţiile de autorizare. Ar trebui de asemenea clarificate consecinţele pe care le prezintă caracterul imputabil al costurilor serviciilor de îngrijire primite într-un alt stat membru pe baza unei autorizări.

(17) Prezentul regulament, mai ales dispoziţiile referitoare la şederea în afara statului membru competent şi la tratamentele programate, nu ar trebui să împiedice aplicarea unor dispoziţii naţionale mai favorabile, în special în ceea ce priveşte rambursarea cheltuielilor efectuate într-un alt stat membru.

(18) Introducerea unor proceduri mai stricte cu scopul de a scurta termenele de plată a acestor prestaţii între instituţiile statelor membre este esenţială pentru a păstra încrederea în aceste schimburi şi pentru a satisface necesitatea gestionării sănătoase a sistemelor de securitate socială ale statelor membre. De aceea, este necesar să se eficientizeze procedurile de prelucrare a cererilor pentru prestaţii de boală şi prestaţii de şomaj.

(19) Procedurile interinstituţionale privind asistenţa reciprocă pentru recuperarea creanţelor de securitate socială ar trebui consolidate astfel încât să se asigure o recuperare mai eficientă şi o bună funcţionare a regulilor de coordonare. Recuperarea mai eficientă constituie şi un mijloc de prevenire şi abordare a abuzurilor şi a fraudelor, precum şi un mod de a asigura durabilitatea regimurilor de securitate socială. Acest lucru presupune adoptarea unor proceduri noi, pe baza unor dispoziţii existente în Directiva **2008/55/CE** a Consiliului din 26 mai 2008 privind asistenţa reciprocă în materie de recuperare a creanţelor privind anumite cotizaţii, drepturi, taxe şi alte măsuri ([1]). Aceste proceduri de recuperare ar trebui revizuite din perspectiva experienţei acumulate, după cinci

ani de la punerea lor în aplicare, şi ar trebui modificate în cazul în care este necesar, în special pentru a asigura operativitatea deplină a acestora.

([1])JO L 150, 10.6.2008, p. 28.

(20)În sensul dispoziţiilor privind asistenţa reciprocă pentru recuperarea prestaţiilor acordate, dar necuvenite, recuperarea plăţilor şi cotizaţiilor provizorii, compensarea şi asistenţa pentru recuperarea plăţilor, jurisdicţia statului membru solicitat se limitează la acţiunile privind măsurile de executare. Orice altă acţiune este de competenţa statului membru solicitant.

(21)Măsurile de executare luate în statul membru solicitat nu implică recunoaşterea de către respectivul stat membru a conţinutului sau a temeiului creanţei.

(22) Informarea persoanelor în cauză cu privire la drepturile şi obligaţiile lor este o componentă crucială a relaţiei de încredere cu autorităţile competente şi cu instituţiile statelor membre. Informarea ar trebui să cuprindă orientări privind procedurile administrative. Persoanele în cauză pot să includă, după caz, persoanele asigurate, membrii familiilor acestora şi/sau urmaşii lor sau alte persoane.

(23) Deoarece obiectivul prezentului regulament, şi anume adoptarea măsurilor de coordonare care să garanteze exercitarea eficientă a dreptului de liberă circulaţie a persoanelor, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre şi, având în vedere amploarea şi efectele sale, poate fi realizat mai bine la nivelul Comunităţii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarităţii, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din **tratat**. În conformitate cu principiul proporţionalităţii, astfel cum este enunţat la respectivul articol, prezentul regulament nu depăşeşte ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv.

(24) Prezentul regulament ar trebui să înlocuiască Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariaţi şi cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunităţii ([2]),

([2])JO L 74, 27.3.1972, p. 1.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

-****-

TITLUL I: DISPOZIŢII GENERALE

CAPITOLUL I: Definiţii

Art. 1: Definiţii

(1)În sensul prezentului regulament:

a)"regulament de bază" înseamnă Regulamentul (CE) nr. 883/2004;

b)"regulament de punere în aplicare" înseamnă prezentul regulament; şi

c)se aplică definiţiile menţionate în regulamentul de bază.

(2) Pe lângă definiţiile menţionate la alineatul (1):

a)"punct de acces" înseamnă o entitate care îndeplineşte funcţiile de:

(i)punct de contact electronic;

(ii)transmisie automată, în funcţie de adresă; şi

(iii)transmisie inteligentă, prin intermediul programelor informatice care permit verificarea şi transmisia automată (de exemplu, un program bazat pe inteligenţă artificială) şi/sau intervenţia omului;

b)"organism de legătură" înseamnă orice organism desemnat de către autoritatea competentă a unui stat membru, în unul sau mai multe domenii ale securităţii sociale menţionate la articolul 3 din regulamentul de bază, să răspundă solicitărilor de informaţii şi asistenţă în scopul aplicării regulamentului de bază şi a regulamentului de punere în aplicare şi care trebuie să îşi îndeplinească atribuţiile care i-au fost acordate în temeiul titlului IV din regulamentul de punere în aplicare;

c)"document" înseamnă o serie de date, indiferent de suportul folosit, structurate astfel încât să permită transmiterea lor electronică şi care trebuie comunicate pentru a permite funcţionarea regulamentului de bază, precum şi a regulamentului de punere în aplicare;

d)"document electronic structurat" înseamnă orice document structurat într-un format definit pentru schimbul electronic de informaţii între statele membre;

e)"transmitere electronică" înseamnă transmiterea de date cu ajutorul echipamentelor electronice pentru prelucrarea datelor (inclusiv compresia digitală) prin intermediul cablurilor, al transmisiilor radio, al tehnologiilor optice sau prin orice alte mijloace electromagnetice;

f)"Comisie de audit" înseamnă organismul menţionat la articolul 74 din regulamentul de bază.

CAPITOLUL II: Dispoziţii privind cooperarea şi schimburile de date

Art. 2: Domeniul de aplicare şi regulile referitoare la schimburile între instituţii

(1)În sensul regulamentului de punere în aplicare, schimburile dintre autorităţile şi instituţiile statelor membre şi persoanele care intră sub incidenţa regulamentului de bază se bazează pe principiile serviciului public, eficienţei, asistenţei active, furnizării rapide şi accesibilităţii, inclusiv ale e-accesibilităţii, în special pentru persoanele cu handicap şi în vârstă.

(2) Instituţiile furnizează sau fac schimb fără întârziere de toate informaţiile necesare pentru instituirea şi stabilirea drepturilor şi a obligaţiilor persoanelor cărora li se aplică regulamentul de bază. Între statele membre, transferul acestui tip de date se face fie direct, de către instituţiile respective, fie indirect, prin intermediul organismelor de legătură.

(3)În cazul în care o persoană a transmis din greşeală informaţii, documente sau cereri unei instituţii situate pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care este situată instituţia desemnată în conformitate cu regulamentul de punere în aplicare, instituţia care le-a primit retransmite fără întârziere informaţiile, documentele sau cererile respective instituţiei desemnate în conformitate cu regulamentul de punere în aplicare, cu menţionarea datei la care acestea au fost transmise iniţial. Această dată este obligatorie pentru instituţia care primeşte documentele retransmise. Cu toate acestea, instituţiile statelor membre nu pot fi considerate răspunzătoare şi nu se poate considera că au luat o decizie în virtutea omisiunii lor de a acţiona ca urmare a unei transmisii întârziate de informaţii, documente sau cereri de către instituţiile altor state membre.

(4)În cazul în care transferul de date se face indirect, prin intermediul organismului de legătură al statului membru de destinaţie, termenele de răspuns la cereri încep să curgă de la data la care respectivul organism de legătură a primit cererea, ca şi când aceasta ar fi fost primită de instituţia din statul membru respectiv.

Art. 3: Domeniul de aplicare şi regulile referitoare la schimburile dintre persoanele în cauză şi instituţii

(1) Statele membre se asigură că informaţiile necesare sunt puse la dispoziţia persoanelor în cauză pentru ca acestea să fie informate cu privire la schimbările pe care le aduc regulamentul de bază şi regulamentul de punere în aplicare, astfel încât să îşi poată cunoaşte drepturile. Statele membre asigură, de asemenea, servicii uşor accesibile.

(2) Persoanele cărora li se aplică regulamentul de bază trebuie să transmită instituţiei competente informaţiile, documentele sau documentele justificative pentru determinarea situaţiei lor ori a familiei acestora, pentru a-şi stabili sau păstra drepturile şi obligaţiile, precum şi pentru a stabili care este legislaţia aplicabilă şi, respectiv, obligaţiile care le revin în temeiul acesteia.

(3)În momentul în care culeg, transmit sau prelucrează date cu caracter personal în temeiul legislaţiei proprii în scopul punerii în aplicare a regulamentului de bază, statele membre se asigură că persoanele în cauză îşi pot exercita pe deplin drepturile cu privire la protecţia datelor cu caracter personal, în conformitate cu dispoziţiile comunitare privind protecţia persoanelor sub aspectul prelucrării datelor cu caracter personal, precum şi privind libera circulaţie a acestui tip de date.

(4)În măsura necesară pentru aplicarea regulamentului de bază şi a celui de punere în aplicare, instituţiile competente pun la dispoziţie informaţiile persoanelor vizate şi le eliberează documentele fără întârziere şi în orice caz în termenele prevăzute de legislaţia statului membru în cauză.

Instituţia competentă notifică solicitantul cu reşedinţă sau drept de şedere în alt stat membru cu privire la decizia sa în mod direct sau prin organismul de legătură al statului membru de reşedinţă sau de şedere. În cazul neacordării prestaţiilor, aceasta indică, de asemenea, motivele care au dus la neacordarea prestaţiilor, căile de atac şi termenele în care le poate introduce. O copie a acestei decizii este trimisă celorlalte instituţii implicate.

Art. 4: Formatul şi metoda de efectuare a schimbului de date

(1) Comisia administrativă stabileşte structura, conţinutul, formatul şi modalităţile de efectuare a schimbului de documente şi de documente electronice structurate.

(2) Transmiterea datelor între instituţii sau organisme de legătură se efectuează pe cale electronică, direct sau indirect prin intermediul punctelor de acces într-un cadru comun şi în condiţii de siguranţă care pot garanta confidenţialitatea şi protecţia schimbului de date.

(3) Pentru a comunica cu persoanele în cauză, instituţiile competente utilizează modalităţile adecvate pentru fiecare caz şi preferă pe cât posibil căile electronice de comunicare. Comisia administrativă stabileşte modalităţile practice de transmitere pe cale electronică a informaţiilor, a documentelor sau a deciziilor către persoanele în cauză.

Art. 5: Valoarea juridică a documentelor şi a documentelor justificative eliberate într-un alt stat membru

(1) Documentele eliberate de către instituţia unui stat membru şi care fac dovada statutului unei anumite persoane în scopul aplicării regulamentului de bază şi a regulamentului de punere în aplicare, precum şi documentele justificative pe baza cărora au fost eliberate documentele sunt acceptate de către instituţiile celorlalte state membre atât timp cât aceste documente nu au fost retrase sau declarate nule de către statul membru în care au fost emise.

(2)În cazul în care există îndoieli cu privire la valabilitatea unui document sau la acurateţea elementelor de fapt pe care se bazează conţinutul acestuia, instituţia statului membru care primeşte documentul solicită instituţiei emitente lămuririle necesare şi, dacă este cazul, retragerea documentului respectiv. Instituţia emitentă reexaminează motivele eliberării documentului şi îl retrage, dacă este necesar.

(3)În temeiul alineatului (2), în cazul în care există îndoieli cu privire la informaţiile furnizate de persoana vizată, valabilitatea documentului sau a documentelor justificative sau acurateţea elementelor de fapt pe care se bazează informaţiile cuprinse în acestea, instituţia de la locul de şedere sau de reşedinţă, la cererea instituţiei competente, poate, în măsura posibilului, proceda la verificarea informaţiilor sau a documentului respectiv.

(4)În cazul în care nu se ajunge la un acord între instituţiile în cauză, cazul poate fi supus atenţiei Comisiei administrative de către autorităţile competente cel devreme în termen de o lună de la data la care instituţia care a primit documentul şi-a prezentat cererea. Comisia administrativă încearcă să reconcilieze punctele de vedere în termen de şase luni de la data la care a fost sesizată cu privire la cazul respectiv.

Art. 6: Aplicarea provizorie a legislaţiei şi acordarea provizorie a prestaţiilor

(1) Dacă nu se specifică altfel în regulamentul de punere în aplicare, în cazul în care intervine o divergenţă de opinii între instituţiile sau autorităţile din două sau mai multe state membre cu privire la determinarea legislaţiei aplicabile, persoana vizată este supusă cu titlu provizoriu legislaţiei unuia dintre statele membre respective, ordinea de prioritate fiind determinată în funcţie de următoarele criterii:

a)legislaţia statului membru în care persoana îşi desfăşoară efectiv activitatea salariată sau o activitate profesională independentă, în cazul în care activitatea salariată sau activitatea profesională independentă este exercitată într-un singur stat membru;

b)legislaţia statului membru de reşedinţă, dacă persoana în cauză îşi desfăşoară activitatea salariată sau independentă în două sau mai multe state membre şi desfăşoară o parte a activităţii sau activităţilor sale în statul membru de reşedinţă sau dacă persoana în cauză nu desfăşoară nicio activitate salariată sau independentă;

*(la data 28-Jun-2012 Art. 6, alin. (1), litera B. din titlul I, capitolul II modificat de Art. 2, punctul 1. din **Regulamentul 465/22-mai-2012**)*

c)în toate celelalte cazuri, legislaţia statului membru a cărei aplicare a fost mai întâi solicitată, dacă persoana desfăşoară o activitate sau activităţi în două sau mai multe state membre. *(la data 28-Jun-2012 Art. 6, alin. (1), litera C. din titlul I, capitolul II modificat de Art. 2, punctul 1. din **Regulamentul 465/22-mai-2012**)*

(2)În cazul în care există diferenţe de opinie între instituţiile sau autorităţile din două sau mai multe state membre privind identificarea instituţiei care ar trebui să acorde prestaţiile în bani sau în natură,

persoana în cauză care ar putea solicita prestaţiile în cazul în care nu ar exista divergenţa de opinii respectivă are dreptul, cu titlu provizoriu, la prestaţiile prevăzute de legislaţia aplicată de către instituţia din locul său de reşedinţă sau, dacă persoana respectivă nu îşi are reşedinţa pe teritoriul unuia dintre statele membre în cauză, la prestaţiile prevăzute de legislaţia aplicată de către instituţia căreia i-a fost înaintată cererea mai întâi.

(3)În cazul în care nu se ajunge la un acord între instituţiile sau autorităţile respective, cazul poate fi înaintat Comisiei administrative de către autorităţile competente cel devreme la o lună de la data la care a intervenit divergenţa de opinii menţionată la alineatul (1) sau (2). Comisia administrativă încearcă să reconcilieze opiniile divergente în termen de şase luni de la data la care i-a fost adus în atenţie cazul.

(4)În cazul în care fie se stabileşte că legislaţia aplicabilă nu este cea a statului membru în care s-a instituit afilierea provizorie, fie instituţia care a acordat prestaţiile în regim provizoriu nu era cea competentă să o facă, instituţia identificată ca fiind competentă este considerată retroactiv ca fiind competentă, ca şi cum respectiva divergenţă de opinii nu ar fi existat, cel târziu începând cu data afilierii provizorii sau cu data acordării pentru prima oară cu titlu provizoriu a prestaţiilor în cauză.

(5)În cazul în care este necesar, instituţia identificată ca fiind competentă şi instituţia care a acordat prestaţiile în bani cu titlu provizoriu sau a primit cotizaţii cu titlu provizoriu regularizează situaţia financiară a persoanei în cauză în ceea ce priveşte cotizaţiile şi prestaţiile în bani care i-au fost acordate cu titlu provizoriu, după caz, în conformitate cu titlul IV capitolul III din regulamentul de punere în aplicare.

Prestaţiile în natură acordate cu titlu provizoriu de către o anumită instituţie, în conformitate cu alineatul (2), sunt rambursate de către instituţia competentă în conformitate cu titlul IV din regulamentul de punere în aplicare.

Art. 7: Calculul provizoriu al prestaţiilor şi al cotizaţiilor

(1) Dacă nu se specifică altfel în regulamentul de punere în aplicare, în cazul în care o persoană este eligibilă să primească o prestaţie sau este obligată să plătească o cotizaţie, în conformitate cu dispoziţiile regulamentului de bază, şi instituţia competentă nu dispune de toate informaţiile privind situaţia dintr-un alt stat membru, necesare pentru a calcula definitiv cuantumul prestaţiei sau al cotizaţiei respective, acea instituţie, la cererea persoanei în cauză, acordă respectiva prestaţie sau calculează respectiva cotizaţie cu titlu provizoriu, în cazul în care un astfel de calcul este posibil, pe baza informaţiilor aflate la dispoziţia instituţiei respective.

(2) Prestaţia sau cotizaţia în cauză se recalculează odată ce instituţia în cauză primeşte dovezile sau documentele justificative necesare.

CAPITOLUL III: Alte dispoziţii generale pentru aplicarea regulamentului de bază

Art. 8: Înţelegeri administrative între două sau mai multe state membre

(1) Dispoziţiile regulamentului de punere în aplicare înlocuiesc dispoziţiile stabilite în înţelegerile privind aplicarea convenţiilor menţionate la articolul 8 alineatul (1) din regulamentul de bază, cu excepţia celor referitoare la înţelegerile cu privire la convenţiile menţionate în anexa II la regulamentul de bază, cu condiţia ca dispoziţiile din înţelegerile respective să fie incluse în anexa 1 la regulamentul de punere în aplicare.

(2) Dacă este necesar, statele membre pot încheia între ele înţelegeri referitoare la aplicarea convenţiilor menţionate la articolul 8 alineatul (2) din regulamentul de bază, cu condiţia ca aceste înţelegeri să nu aducă atingere drepturilor şi obligaţiilor persoanelor vizate şi să fie incluse în anexa 1 la regulamentul de punere în aplicare.

Art. 9: Alte proceduri între autorităţi şi instituţii

(1) Două sau mai multe state membre sau autorităţile lor competente pot conveni asupra altor proceduri decât cele prevăzute de regulamentul de punere în aplicare, cu condiţia ca respectivele proceduri să nu prejudicieze drepturile sau obligaţiile persoanelor în cauză.

(2) Orice acorduri încheiate în acest scop sunt comunicate Comisiei administrative şi enumerate la anexa 1 la regulamentul de punere în aplicare.

(3) Dispoziţiile cuprinse în acordurile de punere în aplicare încheiate între două sau mai multe state membre, în acelaşi scop, sau care sunt similare celor menţionate la alineatul (2), care sunt în vigoare în ziua precedentă intrării în vigoare a regulamentului de punere în aplicare şi sunt incluse în anexa 5 la Regulamentul (CEE) nr. 574/72, continuă să se aplice în contextul relaţiilor dintre respectivele state membre, cu condiţia să fie incluse şi în anexa 1 la regulamentul de punere în aplicare.

Fără a aduce atingere altor dispoziţii din regulamentul de bază, în cazul în care prestaţiile datorate conform legislaţiei a două sau mai multe state membre se reduc, se suspendă sau se retrag reciproc, orice sumă care nu ar fi achitată în cazul aplicării stricte a normelor privind reducerea, suspendarea sau retragerea prevăzute de legislaţia statelor membre respective este împărţită la numărul de prestaţii supuse reducerii, suspendării sau retragerii.

Art. 11: Elementele necesare stabilirii reşedinţei

(1)În cazul în care instituţiile din două sau mai multe state membre au opinii divergente privind stabilirea reşedinţei unei persoane căreia i se aplică regulamentul de bază, respectivele instituţii stabilesc, de comun acord, centrul de interes al persoanei respective, pe baza unei evaluări globale a tuturor informaţiilor disponibile referitoare la elementele de fapt relevante, care pot include, după caz:

a)durata şi continuitatea prezenţei sale pe teritoriul statelor membre respective;

b)situaţia persoanei, inclusiv:

(i)natura şi caracteristicile specifice ale oricărei activităţi exercitate, în special locul în care se exercită de obicei activitatea, stabilitatea activităţii şi durata oricărui contract de muncă;

(ii)situaţia familială şi legăturile de familie;

(iii)exercitarea oricărei activităţi neremunerate;

(iv)în cazul studenţilor, sursa veniturilor acestora;

(v)situaţia locativă a persoanei, în special măsura în care aceasta are un caracter permanent;

(vi)statul membru în care se consideră că persoana îşi are reşedinţa fiscală.

(2)În cazul în care considerarea diferitelor criterii bazate pe elementele de fapt relevante enumerate la alineatul (1) nu conduce la un acord între instituţiile respective, intenţia persoanei, ilustrată de astfel de elemente de fapt şi împrejurări şi în special de motivele care au determinat-o să se mute, se consideră a fi decisivă pentru stabilirea locului său de reşedinţă efectiv.

Art. 12: Cumularea perioadelor

(1)În sensul aplicării articolului 6 din regulamentul de bază, instituţia competentă contactează instituţiile statelor membre a căror legislaţie a fost, de asemenea, aplicată persoanei respective pentru a cunoaşte toate perioadele realizate sub incidenţa legislaţiilor respective.

(2) Perioadele respective de asigurare, de activitate salariată, de activitate independentă sau de reşedinţă realizate sub incidenţa legislaţiei unui stat membru se adaugă celor realizate sub incidenţa legislaţiei unui alt stat membru, în măsura în care acest lucru este necesar, în sensul aplicării articolului 6 din regulamentul de bază, cu condiţia ca perioadele să nu se suprapună.

(3)În cazul în care perioada de asigurare sau de reşedinţă realizată în baza unei asigurări obligatorii în temeiul legislaţiei unui anumit stat membru coincide cu perioada de asigurare realizată pe baza unei asigurări voluntare sau a unei asigurări facultative continue în temeiul legislaţiei unui alt stat membru, se ia în considerare numai perioada realizată pe baza asigurării obligatorii.

(4)În cazul în care o perioadă de asigurare sau de reşedinţă, alta decât o perioadă asimilată realizată sub incidenţa legislaţiei unui stat membru, coincide cu o perioadă asimilată în baza legislaţiei unui alt stat membru, se ia în considerare numai perioada alta decât perioada asimilată.

(5) Orice perioadă considerată asimilată conform legislaţiei a două sau mai multe state membre este luată în considerare numai de către instituţia statului membru sub incidenţa legislaţiei căruia persoana respectivă s-a aflat cu titlu obligatoriu anterior perioadei menţionate. În cazul în care persoana respectivă nu s-a aflat cu titlu obligatoriu sub incidenţa legislaţiei unui stat membru înaintea perioadei menţionate, aceasta din urmă va fi luată în considerare de către instituţia statului membru sub incidenţa legislaţiei căruia persoana respectivă s-a aflat cu titlu obligatoriu, pentru prima dată după perioada menţionată.

(6)În cazul în care nu se pot stabili cu precizie intervalele de timp în care s-au realizat anumite perioade de asigurare sau de reşedinţă sub incidenţa legislaţiei unui stat membru, se prezumă că aceste perioade nu se suprapun cu perioadele de asigurare sau de reşedinţă realizate sub incidenţa legislaţiei unui alt stat membru şi se ţine seama de acestea în măsura în care sunt avantajoase pentru persoana în cauză şi pot fi luate în considerare în limite rezonabile.

Art. 13: Reguli de transformare a perioadelor

(1)În cazul în care perioadele realizate sub incidenţa legislaţiei unui stat membru sunt exprimate în unităţi diferite de cele prevăzute în legislaţia unui alt stat membru, transformarea necesară în scopul cumulării în conformitate cu articolul 6 din regulamentul de bază se efectuează după următoarele reguli:

a)Perioada care urmează a fi utilizată drept bază pentru transformare este cea comunicată de instituţia statului membru sub incidenţa legislaţiei căruia a fost realizată.

b)În cazul sistemelor în cadrul cărora perioadele sunt exprimate în zile, transformarea din zile la alte unităţi şi invers, precum şi între diferite sisteme bazate pe zile, se calculează în conformitate cu următorul tabel:

Sistem bazat pe	1 zi corespunde unui număr de	1 săptămână corespunde unui număr de	1 lună corespunde unui număr de	1 trimestru corespunde unui număr de	Număr maxim de zile dintr-un an calendaristic
5 zile	9 ore	5 zile	22 zile	66 zile	264 zile
6 zile	8 ore	6 zile	26 zile	78 zile	312 zile
7 zile	6 ore	7 zile	30 zile	90 zile	360 zile

c)În cazul sistemelor în cadrul cărora perioadele sunt exprimate în alte unităţi decât zile:

(i)trei luni sau treisprezece săptămâni reprezintă un trimestru şi invers;

(ii)un an este echivalentul a patru trimestre, 12 luni sau 52 de săptămâni şi invers;

(iii)pentru transformarea săptămânilor în luni şi invers, săptămânile şi lunile sunt transformate în zile în conformitate cu regulile de transformare pentru sistemele bazate pe şase zile prevăzute în tabelul de la litera (b).

d)În cazul perioadelor exprimate sub formă de fracţiuni, cifrele sunt transformate în cea mai mică unitate întreagă următoare, prin aplicarea regulilor menţionate la literele (b) şi (c). Fracţiunile de ani se transformă în luni, cu excepţia cazului în care sistemul în cauză se bazează pe trimestre.

e)În cazul în care transformarea efectuată în temeiul prezentului alineat are drept rezultat o fracţiune de unitate, rezultatul se rotunjeşte la unitatea întreagă superioară imediat următoare.

(2) Aplicarea alineatului (1) nu duce la generarea, pentru suma totală a perioadelor realizate în cursul unui an calendaristic, a unui total care să depăşească numărul de zile indicat în ultima coloană din tabelul de la alineatul (1) litera (b), 52 de săptămâni, 12 luni sau 4 trimestre.

În cazul în care perioadele care urmează să fie transformate corespund sumei maxime anuale a perioadelor menţionată în legislaţia statului membru respectiv în care au fost realizate, aplicarea alineatului (1) nu are drept rezultat, în cursul unui an calendaristic, perioade mai scurte decât suma maximă posibilă a perioadelor menţionată în legislaţia în cauză.

(3) Transformarea se operează fie printr-o singură operaţie care acoperă toate perioadele comunicate ca total, fie pentru fiecare an, în cazul în care perioadele au fost comunicate anual.

(4) Atunci când instituţia comunică perioadele exprimate sub formă de zile, indică, în acelaşi timp, dacă sistemul pe care îl gestionează are la bază cinci, şase sau şapte zile.

TITLUL II: STABILIREA LEGISLAŢIEI APLICABILE

Art. 14: Informaţii privind articolele 12 şi 13 din regulamentul de bază

January 27, 2019

(1)În sensul aplicării articolului 12 alineatul (1) din regulamentul de bază, "persoana care desfăşoară o activitate salariată într-un stat membru, pentru un angajator care îşi desfăşoară în mod obişnuit activităţile în acest stat membru şi care este detaşată de angajatorul respectiv în alt stat membru" poate fi o persoană recrutată în vederea detaşării în alt stat membru, cu condiţia ca persoana în cauză, imediat anterior începerii activităţii sale salariate, să se afle deja sub incidenţa legislaţiei statului membru în care este stabilit angajatorul acesteia.

(2)În sensul aplicării articolului 12 alineatul (1) din regulamentul de bază, expresia "care îşi desfăşoară în mod obişnuit activităţile în acest stat membru" se referă la un angajator care desfăşoară în mod obişnuit activităţi semnificative, altele decât cele strict legate de gestionarea internă, pe teritoriul statului membru unde este stabilit, ţinând seama de toate criteriile care caracterizează activităţile desfăşurate de întreprinderea respectivă; criteriile pertinente trebuie să fie adaptate caracteristicilor specifice fiecărui angajator şi naturii reale a activităţilor desfăşurate.

(3)În sensul aplicării articolului 12 alineatul (2) din regulamentul de bază, expresia "care desfăşoară în mod obişnuit o activitate independentă" se referă la o persoană care desfăşoară în mod obişnuit activităţi semnificative pe teritoriul statului membru unde este stabilită. În special, este necesar ca persoana respectivă să îşi fi desfăşurat deja activitatea un timp anterior datei de la care doreşte să beneficieze de dispoziţiile respectivului articol şi ca, pe perioada desfăşurării oricărei activităţi temporare într-un alt stat membru, să îndeplinească în continuare, în statul membru în care este stabilită, cerinţele necesare pentru exercitarea activităţii sale pentru a fi capabilă să o reia la întoarcere.

(4)În sensul aplicării articolului 12 alineatul (2) din regulamentul de bază, criteriul utilizat pentru a stabili dacă activitatea independentă desfăşurată de către o anumită persoană într-un alt stat membru este "similară" cu activitatea independentă desfăşurată în mod normal este criteriul naturii efective a activităţii respective, şi nu cel al clasificării activităţii ca fiind una salariată sau una independentă, care ar putea fi aplicat activităţii respective de către celălalt stat membru.

(5)În sensul aplicării articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, o persoană care «desfăşoară în mod obişnuit o activitate salariată în două sau mai multe state membre» este o persoană care desfăşoară în mod simultan sau alternativ una sau mai multe activităţi separate, fie pentru aceeaşi întreprindere sau acelaşi angajator, fie pentru întreprinderi sau angajatori diferiţi, în două sau mai multe state membre.

(5[1])(5[a])În sensul aplicării titlului II din regulamentul de bază, «sediu sau loc de desfăşurare a activităţii» înseamnă sediul sau locul de desfăşurare a activităţii în care se adoptă deciziile principale ale întreprinderii şi în care se exercită funcţiile administraţiei sale centrale.

În sensul articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, un membru angajat al echipajului de comandă sau al echipajului de cabină care prestează în mod normal servicii de transport aerian de pasageri sau de marfă în două sau mai multe state membre se supune legislaţiei statului membru în care se află baza de reşedinţă, astfel cum este definită în anexa III la Regulamentul (CEE) nr. **3922/91** al Consiliului din 16 decembrie 1991 privind armonizarea cerinţelor tehnice şi a procedurilor administrative în domeniul aviaţiei civile (*).

(*)JO L 373, 31.12.1991, p. 4.

(5²)(5[b])Activităţile de mică anvergură nu se iau în considerare în scopul stabilirii legislaţiei aplicabile în temeiul articolului 13 din regulamentul de bază. Articolul 16 din regulamentul de punere în aplicare se aplică tuturor cazurilor care fac obiectul prezentului articol.

*(la data 28-Jun-2012 Art. 14, alin. (5) din titlul II modificat de Art. 2, punctul 2., alin. (A) din **Regulamentul 465/22-mai-2012**)*

(6)În sensul aplicării articolului 13 alineatul (2) din regulamentul de bază, o persoană care "desfăşoară în mod obişnuit o activitate independentă în două sau mai multe state membre" este, în special, o persoană care desfăşoară în mod simultan sau alternativ una sau mai multe activităţi independente separate, indiferent de natura acestora, în două sau mai multe state membre.

(7) Pentru a face deosebirea între activităţile menţionate la alineatele (5) şi (6) şi situaţiile menţionate la articolul 12 alineatele (1) şi (2) din regulamentul de bază, durata activităţii din unul sau mai multe state membre (fie cu caracter permanent, fie cu caracter ad-hoc ori temporar) este decisivă. În acest scop, se realizează o evaluare generală a tuturor elementelor de fapt pertinente, inclusiv, în ceea ce priveşte o persoană salariată, în special locul său de muncă, astfel cum este definit în contractul de muncă.

(8)În sensul aplicării articolului 13 alineatele (1) şi (2) din regulamentul de bază, o "parte semnificativă a activităţii salariate sau independente" desfăşurată într-un stat membru înseamnă că o proporţie semnificativă a tuturor activităţilor persoanei salariate sau persoanei care desfăşoară activităţi independente se desfăşoară în statul respectiv, fără să fie neapărat partea cea mai importantă a activităţilor respective.

Pentru a stabili dacă o parte semnificativă a activităţilor este desfăşurată într-un stat membru, se ţine seama de următoarele criterii orientative:

a)în cazul unei activităţi salariate, timpul de lucru şi/sau remuneraţiile; şi

b)în cazul unei activităţi independente, cifra de afaceri, timpul de lucru, numărul serviciilor prestate şi/sau venitul.

În cadrul unei evaluări globale, mai puţin de 25 % din criteriile menţionate anterior indică faptul că o parte semnificativă a activităţilor nu se desfăşoară în respectivul stat membru.

(9)În sensul aplicării articolului 13 alineatul (2) litera (b) din regulamentul de bază, "centrul de interes" al activităţilor unei persoane care desfăşoară activităţi independente se stabileşte ţinând cont de toate aspectele referitoare la activităţile profesionale ale acelei persoane, în special de locul fix şi permanent în care îşi desfăşoară activitatea, de caracterul obişnuit sau durata activităţilor desfăşurate, de numărul serviciilor prestate, precum şi de intenţia persoanei în cauză, astfel cum aceasta reiese din toate împrejurările.

(10) Pentru determinarea legislaţiei aplicabile în temeiul alineatelor (8) şi (9), instituţiile respective iau în considerare situaţia estimată pentru următoarele 12 luni calendaristice.

(11) Dacă o persoană îşi desfăşoară activitatea în calitate de salariat în două sau mai multe state membre pentru un angajator cu sediul în afara teritoriului Uniunii şi dacă această persoană îşi are reşedinţa într-un stat membru fără a desfăşura acolo o activitate semnificativă, persoana respectivă va fi supusă legislaţiei statului membru în care îşi are reşedinţa.

Art. 15: Proceduri privind aplicarea articolului 11 alineatul (3) literele (b) şi (d), a articolului 11 alineatul (4) şi a articolului 12 din regulamentul de bază (privind furnizarea de informaţii către instituţiile în cauză)

(1) Dacă nu se specifică altfel la articolul 16 din regulamentul de punere în aplicare, în cazul în care o persoană îşi desfăşoară activitatea într-un stat membru altul decât statul membru competent în temeiul titlului II din regulamentul de bază, angajatorul sau, în cazul unei persoane care nu desfăşoară o activitate salariată, persoana în cauză informează anticipat, ori de câte ori este posibil, instituţia competentă a statului membru a cărui legislaţie este aplicabilă. Instituţia respectivă eliberează atestatul menţionat la articolul 19 alineatul (2) din regulamentul de punere în aplicare persoanei în cauză şi pune, fără întârziere, la dispoziţia instituţiei desemnate de autoritatea competentă a statului membru în care se desfăşoară activitatea informaţii privind legislaţia aplicabilă persoanei respective, în temeiul articolului 11 alineatul (3) litera (b) sau al articolului 12 din regulamentul de bază.

*(la data 28-Jun-2012 Art. 15, alin. (1) din titlul II modificat de Art. 2, punctul 3. din **Regulamentul 465/22-mai-2012**)*

(2) Alineatul (1) se aplică mutatis mutandis persoanelor care fac obiectul articolului 11 alineatul (3) litera (d) din regulamentul de bază.

(3) Un angajator în sensul articolului 11 alineatul (4) din regulamentul de bază, care are un salariat la bordul unei nave care navighează sub pavilionul unui alt stat membru, informează cu privire la acest fapt, anticipat ori de câte ori este posibil, instituţia competentă din statul membru a cărui legislaţie este aplicabilă. Instituţia respectivă pune fără întârziere la dispoziţia instituţiei desemnate de autoritatea competentă din statul membru sub al cărui pavilion navighează nava pe care îşi desfăşoară activitatea angajatul informaţii privind legislaţia aplicabilă persoanei în cauză, în temeiul articolului 11 alineatul (4) din regulamentul de bază.

Art. 16: Procedura de aplicare a articolului 13 din regulamentul de bază

(1)O persoană care desfăşoară activităţi în două sau mai multe state membre informează instituţia desemnată de autoritatea competentă din statul membru de reşedinţă cu privire la aceasta.

(2) Instituţia desemnată de la locul de reşedinţă determină fără întârziere care este legislaţia aplicabilă persoanei respective, ţinând seama de articolul 13 din regulamentul de bază şi de articolul 14 din regulamentul de punere în aplicare. Această determinare iniţială a legislaţiei aplicabile este cu titlu provizoriu. Instituţia informează instituţiile desemnate din fiecare stat membru în care se desfăşoară o activitate asupra determinării legislaţiei aplicabile cu titlu provizoriu.

(3) Determinarea cu titlu provizoriu a legislaţiei aplicabile menţionate la alineatul (2) devine definitivă în termen de două luni de la informarea instituţiei desemnate de autorităţile competente ale statelor embre în cauză cu privire la această determinare, în conformitate cu alineatul (2), cu excepţia cazului în care legislaţia a fost deja determinată definitiv pe baza alineatului (4), sau când cel puţin una dintre instituţiile în cauză informează instituţia desemnată de autoritatea competentă a statului membru de reşedinţă, până la sfârşitul perioadei de două luni, asupra faptului că nu poate accepta încă determinarea respectivă sau are un punct de vedere diferit în această privinţă.

(4)În cazul în care incertitudinea privind determinarea legislaţiei aplicabile impune stabilirea unor contacte între instituţiile sau autorităţile din două sau mai multe state membre, la cererea uneia sau a mai multor instituţii desemnate de autorităţile competente din statele membre în cauză sau chiar

la cererea autorităţilor competente, legislaţia aplicabilă persoanei în cauză se determină de comun acord, având în vedere articolul 13 din regulamentul de bază şi dispoziţiile pertinente ale articolului 14 din regulamentul de punere în aplicare.

În cazul în care intervine o divergenţă de opinii între instituţiile sau autorităţile competente în cauză, respectivele organisme încearcă să ajungă la un acord, în conformitate cu condiţiile menţionate anterior şi cu articolul 6 din regulamentul de punere în aplicare.

(5) Instituţia competentă din statul membru a cărui legislaţie este determinată ca fiind aplicabilă, fie provizoriu, fie definitiv, informează de îndată persoana respectivă.

(6)În cazul în care persoana respectivă nu furnizează informaţiile prevăzute la alineatul (1), prezentul articol se aplică la iniţiativa instituţiei desemnate de autoritatea competentă din statul membru de reşedinţă, de îndată ce este informată asupra situaţiei persoanei în cauză, posibil prin intermediul unei alte instituţii respective.

Art. 17: Procedura de aplicare a articolului 15 din regulamentul de bază

Agenţii contractuali ai Comunităţilor Europene îşi exercită dreptul de opţiune prevăzut la articolul 15 din regulamentul de bază în momentul în care se încheie contractul de muncă. Autoritatea împuternicită să încheie contractul informează instituţia desemnată din statul membru pentru a cărui legislaţie au optat agenţii contractuali ai Comunităţilor Europene.

Art. 18: Procedura de aplicare a articolului 16 din regulamentul de bază

Cererea, din partea angajatorului sau a persoanei respective, de derogare de la dispoziţiile articolelor 11-15 din regulamentul de bază se depune anticipat, ori de câte ori este posibil, la autoritatea competentă sau la organismul desemnat de autoritatea din statul membru a cărui legislaţie angajatul sau persoana respectivă solicită să îi fie aplicată.

Art. 19: Furnizarea de informaţii către persoanele în cauză şi angajatori

(1) Instituţia competentă din statul membru a cărui legislaţie devine aplicabilă în temeiul titlului II din regulamentul de bază informează persoana respectivă şi, dacă este cazul, angajatorul (angajatorii) acesteia cu privire la obligaţiile prevăzute în legislaţia respectivă. Instituţia oferă acestora sprijinul necesar pentru încheierea formalităţilor cerute de respectiva legislaţie.

(2) La cererea persoanei respective ori a angajatorului său, instituţia competentă a statului membru a cărui legislaţie este aplicabilă în temeiul titlului II din regulamentul de bază eliberează un atestat conform căruia respectiva legislaţie este aplicabilă şi indică, dacă este cazul, până la ce dată şi în ce condiţii.

Art. 20: Cooperarea între instituţii

(1) Instituţiile relevante comunică instituţiei competente din statul membru a cărui legislaţie îi este aplicabilă unei anumite persoane în temeiul titlului II din regulamentul de bază informaţiile necesare pentru a stabili data la care legislaţia respectivă devine aplicabilă şi cotizaţiile pe care acea persoană şi angajatorul (angajatorii) săi sunt obligaţi să le plătească în temeiul legislaţiei respective.

(2) Instituţia competentă a statului membru a cărui legislaţie devine aplicabilă unei persoane, în temeiul titlului II din regulamentul de bază, pune la dispoziţia instituţiei desemnate de autoritatea

competentă a statului membru având legislaţia sub incidenţa căreia s-a aflat ultima dată persoana respectivă informaţiile care indică data de la care începe să se aplice noua legislaţie.

Art. 21: Obligaţiile angajatorului

(1) Un angajator care îşi are sediul social sau reprezentanţa în afara statului membru competent este obligat să respecte toate obligaţiile stabilite de legislaţia aplicabilă angajaţilor săi, mai ales obligaţia de a achita cotizaţiile prevăzute în acea legislaţie, ca şi când sediul său social sau reprezentanţa sa s-ar afla în statul membru competent.

(2) Angajatorul care nu are o reprezentanţă în statul membru a cărui legislaţie este aplicabilă poate cădea de acord cu angajatul ca acesta din urmă să poată îndeplini obligaţiile angajatorului în numele său în ceea ce priveşte plata cotizaţiilor, fără a aduce atingere obligaţiilor de bază ale angajatorului. Angajatorul face cunoscută o astfel de înţelegere instituţiei competente din respectivul stat membru.

TITLUL III: DISPOZIŢII SPECIALE APLICABILE DIFERITELOR CATEGORII DE PRESTAŢII

CAPITOLUL I: Prestaţiile de boală, de maternitate şi de paternitate asimilate

Art. 22: Dispoziţii generale de punere în aplicare

(1) Autorităţile sau instituţiile competente se asigură că se pune la dispoziţia persoanelor asigurate orice informaţie necesară în legătură cu procedurile şi condiţiile privind acordarea prestaţiilor în natură, în cazul în care aceste prestaţii se primesc pe teritoriul unui alt stat membru decât acela în care se găseşte instituţia competentă.

(2)Fără a aduce atingere articolului 5 litera (a) din regulamentul de bază, un stat membru poate deveni responsabil pentru costul prestaţiilor în conformitate cu articolul 22 din regulamentul de bază, numai dacă fie persoana asigurată a făcut o cerere de pensie în temeiul legislaţiei respectivului stat membru, fie, în conformitate cu articolele 23-30 din regulamentul de bază, aceasta primeşte o pensie în temeiul legislaţiei statului membru respectiv.

Art. 23: Regimul aplicabil în cazul existenţei mai multor regimuri în statul membru de reşedinţă sau de şedere

În cazul în care legislaţia din statul membru de reşedinţă sau de şedere prevede mai multe sisteme de asigurare pentru boală, maternitate sau paternitate, pentru mai multe categorii de persoane asigurate, dispoziţiile aplicabile în temeiul articolului 17, articolului 19 alineatul (1) şi articolelor 20, 22, 24 şi 26 din regulamentul de bază sunt cele ale legislaţiei privind sistemul de asigurare general pentru lucrătorii salariaţi.

Art. 24: Reşedinţa într-un alt stat membru decât statul membru competent

(1)În scopul aplicării articolului 17 din regulamentul de bază, persoana asigurată şi/sau membrii de familie ai acesteia sunt obligaţi să se înregistreze la instituţia de la locul de reşedinţă. Dreptul acestora la prestaţii în natură în statul membru de reşedinţă este atestat printr-un document care se eliberează de instituţia competentă la cererea persoanei asigurate sau la cererea instituţiei de la locul de reşedinţă.

(2) Documentul menţionat la alineatul (1) rămâne valabil până când instituţia competentă informează instituţia de la locul de reşedinţă cu privire la anularea acestuia.

Instituţia din locul de reşedinţă informează instituţia competentă în legătură cu orice înregistrare în conformitate cu alineatul (1) şi cu orice modificare sau anulare a acelei înregistrări.

(3) Prezentul articol se aplică mutatis mutandis persoanelor menţionate la articolele 22, 24, 25 şi 26 din regulamentul de bază.

Art. 25: Şederea într-un alt stat membru decât statul membru competent

A.Procedura şi domeniul de aplicare al exercitării dreptului

(1)În scopul aplicării articolului 19 din regulamentul de bază, persoana asigurată prezintă furnizorului de servicii medicale din statul membru de şedere un document eliberat de către instituţia competentă, care să certifice dreptul său la prestaţii în natură. În cazul în care persoana asigurată nu se află în posesia unui astfel de document, instituţia de la locul de şedere, la cerere sau dacă este necesar, contactează instituţia competentă pentru a obţine documentul.

(2) Documentul respectiv certifică faptul că persoana asigurată are dreptul la prestaţii în natură în condiţiile prevăzute la articolul 19 din regulamentul de bază în aceleaşi condiţii ca şi cele aplicabile persoanelor asigurate în temeiul legislaţiei statului membru de şedere.

(3) Prestaţiile în natură prevăzute la articolul 19 alineatul (1) din regulamentul de bază se referă la prestaţiile în natură acordate în statul membru de şedere în conformitate cu legislaţia acestuia şi care au devenit necesare din motive medicale în scopul de a împiedica întoarcerea forţată a unei persoane asigurate în statul membru competent înainte de încheierea planificată a şederii pentru a beneficia de tratamentul care îi este necesar.

B.Procedura şi modalităţile de acoperire a costurilor şi de acordare a rambursării prestaţiilor în natură

(4)În cazul în care persoana asigurată a suportat efectiv, în totalitate sau parţial, costurile prestaţiilor în natură prevăzute în cadrul articolului 19 din regulamentul de bază şi dacă legislaţia aplicată de către instituţia de la locul de şedere prevede posibilitatea rambursării acestor costuri unei persoane asigurate, aceasta poate trimite o cerere de rambursare instituţiei de la locul de şedere. În acest caz, instituţia respectivă rambursează în mod direct acelei persoane contravaloarea costurilor corespunzătoare prestaţiilor respective în limitele şi în condiţiile aplicabile nivelurilor de rambursare prevăzute de legislaţia sa naţională.

(5)În cazul în care rambursarea acestor costuri nu a fost solicitată în mod direct instituţiei de la locul de şedere, costurile suportate vor fi rambursate persoanei în cauză de către instituţia competentă, conform nivelurilor de rambursare administrate de către instituţia de la locul de şedere sau în cuantumurile care ar fi fost rambursate instituţiei de la locul de şedere dacă articolul 62 din regulamentul de punere în aplicare s-ar fi aplicat cazului vizat.

Instituţia de la locul de şedere furnizează instituţiei competente, la cerere, toate informaţiile necesare în legătură cu aceste niveluri sau cuantumuri.

(6) Prin derogare de la alineatul (5), instituţia competentă poate să efectueze rambursarea costurilor suportate, în limitele şi condiţiile aplicabile nivelurilor de rambursare prevăzute de legislaţia sa naţională, cu condiţia ca persoana asigurată să fie de acord să i se aplice această dispoziţie.

(7)În cazul în care legislaţia statului membru de şedere nu prevede rambursarea în temeiul alineatelor (4) şi (5) în cazul respectiv, instituţia competentă poate să efectueze rambursarea

costurilor în limitele şi în condiţiile aplicabile nivelurilor de rambursare prevăzute de legislaţia sa, fără acordul persoanei asigurate.

(8) Rambursarea către persoana asigurată nu depăşeşte în niciun caz cuantumul costurilor suportate în mod efectiv de către aceasta.

(9)În cazul unor cheltuieli importante, instituţia competentă poate plăti persoanei asigurate o sumă adecvată în avans imediat ce respectiva persoană îi înaintează cererea de rambursare.

C.Membrii de familie

(10) Alineatele (1)-(9) se aplică mutatis mutandis membrilor de familie ai persoanei asigurate.

Art. 26: Tratamentul programat

A.Procedura de autorizare

(1)În scopul aplicării articolului 20 alineatul (1) din regulamentul de bază, persoana asigurată prezintă un document eliberat de către instituţia competentă către instituţia de la locul de şedere. În sensul prezentului articol, instituţia competentă înseamnă instituţia care suportă costurile tratamentului programat; în cazurile menţionate la articolul 20 alineatul (4) şi articolul 27 alineatul (5) din regulamentul de bază, în care cuantumul prestaţiilor în natură acordate în statul membru de reşedinţă este rambursat pe baza unor sume fixe, instituţia competentă este instituţia de la locul de reşedinţă.

(2)În cazul în care persoana asigurată nu îşi are reşedinţa pe teritoriul statului membru competent, aceasta solicită autorizaţia instituţiei din locul de reşedinţă, care o transmite imediat instituţiei competente.

În acest caz, instituţia de la locul de reşedinţă certifică printr-un atestat dacă condiţiile prevăzute la articolul 20 alineatul (2) teza a doua din regulamentul de bază sunt îndeplinite în statul membru de reşedinţă.

Instituţia competentă poate refuza acordarea autorizaţiei solicitate numai dacă, în conformitate cu evaluarea instituţiei de la locul de reşedinţă, condiţiile prevăzute la articolul 20 alineatul (2) teza a doua din regulamentul de bază nu sunt îndeplinite în statul membru de reşedinţă al persoanei asigurate sau dacă acelaşi tratament poate fi acordat chiar în statul membru competent, într-un termen justificat din punct de vedere medical, avându-se în vedere starea actuală de sănătate şi evoluţia probabilă a bolii persoanei în cauză.

Instituţia competentă informează imediat instituţia de la locul de reşedinţă în legătură cu decizia sa.

În absenţa unui răspuns în perioada stabilită de legislaţia naţională a acesteia, se consideră că instituţia competentă a acordat autorizaţia.

(3) Dacă o persoană asigurată care nu îşi are reşedinţa în statul membru competent are nevoie de un tratament urgent şi vital şi autorizaţia nu poate fi refuzată, în conformitate cu teza a doua a articolului 20 alineatul (2) din regulamentul de bază, instituţia de la locul de reşedinţă acordă autorizaţia în numele instituţiei competente şi o anunţă imediat pe aceasta.

Instituţia competentă acceptă constatările şi opţiunile terapeutice privind nevoia unui tratament urgent şi vital ale medicilor aprobaţi de instituţia de la locul de reşedinţă care eliberează autorizaţia.

(4)În orice moment al procedurii de acordare a autorizaţiei, instituţia competentă îşi rezervă dreptul de a supune persoana asigurată unei examinări de către un medic la alegerea sa în statul membru de şedere sau de reşedinţă.

(5) Instituţia de la locul de şedere, fără a aduce atingere vreunei decizii privind autorizaţia, informează instituţia competentă dacă se consideră adecvată din punct de vedere medical completarea tratamentului acoperit de autorizaţia existentă.

B.Acoperirea costului prestaţiilor în natură suportate de persoana asigurată

(6)Fără a aduce atingere alineatului (7), articolul 25 alineatele (4) şi (5) din regulamentul de punere în aplicare se aplică mutatis mutandis.

(7)În cazul în care persoana asigurată a suportat ea însăşi în mod efectiv, în totalitate sau parţial, costurile tratamentelor medicale autorizate, iar costurile pe care instituţia competentă este obligată să le ramburseze instituţiei de la locul de şedere sau persoanei asigurate în conformitate cu alineatul (6) (costul real) sunt inferioare costurilor pe care ar fi trebuit să le suporte pentru acelaşi tratament în statul membru competent (costul nominal), instituţia competentă rambursează, la cerere, costul tratamentului suportat de persoana asigurată până la cuantumul cu care costul nominal depăşeşte costul real. Suma rambursată nu poate totuşi depăşi costurile suportate efectiv de persoana asigurată şi poate lua în considerare suma pe care persoana asigurată ar fi trebuit să o plătească dacă tratamentul ar fi fost acordat în statul membru competent.

C.Acoperirea costurilor de călătorie şi de şedere în cadrul tratamentului programat

(8)În cazul în care legislaţia naţională a instituţiei competente prevede rambursarea costurilor de călătorie şi de şedere care sunt inseparabil legate de tratamentul la care este supusă persoana asigurată, aceste costuri pentru persoana în cauză şi, dacă este necesar, pentru o persoană care trebuie să o însoţească sunt acoperite de către această instituţie, atunci când se emite o autorizaţie în cazul tratamentului într-un alt stat membru.

D.Membrii de familie

(9) Alineatele (1)-(8) se aplică mutatis mutandis membrilor de familie ai persoanelor asigurate.

Art. 27: Prestaţiile în bani pentru incapacitate de muncă în cazul şederii sau reşedinţei într-un alt stat membru decât statul membru competent

A.Procedura de urmat de către persoana asigurată

(1) Dacă legislaţia statului membru competent prevede ca persoana asigurată să prezinte un certificat pentru a avea dreptul la prestaţiile în bani pentru incapacitate de muncă în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) din regulamentul de bază, persoana asigurată solicită medicului din statul membru de reşedinţă care i-a evaluat starea de sănătate să îi certifice incapacitatea de muncă şi durata probabilă a acesteia.

(2) Persoana asigurată trimite certificatul instituţiei competente în termenul stabilit de legislaţia statului membru competent.

(3)În cazul în care medicii care efectuează tratamentul în statul membru de reşedinţă nu eliberează certificate de incapacitate de muncă, iar astfel de certificate sunt solicitate în temeiul legislaţiei statului membru competent, persoana în cauză se adresează direct instituţiei de la locul de

reşedinţă. Această instituţie procedează imediat la evaluarea, din punct de vedere medical, a incapacităţii de muncă a respectivei persoane şi la întocmirea certificatului menţionat la alineatul (1). Acest certificat este transmis imediat instituţiei competente.

(4) Transmiterea documentului prevăzut la alineatele (1), (2) şi (3) nu scuteşte persoana asigurată de îndeplinirea obligaţiilor prevăzute de către legislaţia aplicabilă, în special în relaţia cu angajatorul său. După caz, angajatorul şi/sau instituţia competentă pot solicita angajatului să participe la activităţi menite să promoveze şi să sprijine reluarea activităţii profesionale de către persoana asigurată.

B.Procedura de urmat de către instituţia statului membru de reşedinţă

(5) La cererea instituţiei competente, instituţia de la locul de reşedinţă efectuează orice control administrativ sau medical necesar al persoanei în cauză, în conformitate cu legislaţia aplicată de cea din urmă instituţie. Raportul medicului examinator privind, în special, durata probabilă a incapacităţii de muncă se transmite imediat de instituţia de la locul de reşedinţă către instituţia competentă.

C.Procedura de urmat de către instituţia competentă

(6) Instituţia competentă îşi rezervă dreptul de a proceda la examinarea persoanei asigurate de către un medic ales de aceasta.

(7)Fără a aduce atingere articolului 21 alineatul (1) teza a doua din regulamentul de bază, instituţia competentă acordă prestaţiile în bani direct persoanei în cauză şi, dacă este necesar, informează instituţia de la locul de reşedinţă în acest sens.

(8)În scopul aplicării articolului 21 alineatul (1) din regulamentul de bază, informaţiile cuprinse în certificatul de incapacitate de muncă al unei persoane asigurate redactat într-un alt stat membru pe baza constatărilor medicale ale instituţiei sau ale doctorului examinator au o forţă juridică echivalentă unui certificat redactat în statul membru competent.

(9)În cazul în care instituţia competentă refuză acordarea prestaţiilor în bani, aceasta notifică decizia sa persoanei asigurate şi în acelaşi timp instituţia de la locul de reşedinţă.

D.Procedura în cazul şederii într-un alt stat membru decât statul membru competent

(10) Dispoziţiile alineatelor (1)-(9) se aplică mutatis mutandis în cazul în care persoana asigurată are drept de şedere într-un alt stat membru decât statul membru competent.

Art. 28: Prestaţiile în bani pentru îngrijirea pe termen lung în cazul şederii sau reşedinţei într-un alt stat membru decât statul membru competent

A.Procedura de urmat de către persoana asigurată

(1) Pentru a avea dreptul la prestaţiile în bani pentru îngrijirea pe termen lung în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) din regulamentul de bază, persoana asigurată se adresează instituţiei competente. Instituţia competentă informează, când este necesar, instituţia de la locul de reşedinţă în acest sens.

B.Procedura de urmat de către instituţia de la locul de reşedinţă

(2) La cererea instituţiei competente, instituţia de la locul de reşedinţă examinează starea de sănătate a persoanei asigurate în perspectiva îngrijirii pe termen lung a acesteia. Instituţia competentă furnizează instituţiei de la locul de reşedinţă toate informaţiile necesare pentru această examinare.

C.Procedura de urmat de către instituţia competentă

(3) Pentru a stabili gradul de necesitate a îngrijirii pe termen lung, instituţia competentă are dreptul de a proceda la examinarea persoanei asigurate de către un medic sau orice alt expert la alegerea sa.

(4) Articolul 27 alineatul (7) din regulamentul de punere în aplicare se aplică mutatis mutandis.

D.Procedura în cazul şederii într-un alt stat membru decât statul membru competent

(5) Alineatele (1)-(4) se aplică mutatis mutandis în cazul şederii persoanei asigurate într-un alt stat membru decât statul membru competent.

E.Membrii de familie

(6) Alineatele (1)-(5) se aplică mutatis mutandis membrilor de familie ai persoanei asigurate.

Art. 29: Aplicarea articolului 28 din regulamentul de bază

În cazul în care statul membru în care fostul lucrător frontalier şi-a desfăşurat ultima activitate nu mai este statul membru competent şi fostul lucrător frontalier sau un membru al familiei sale călătoreşte acolo în scopul de a primi prestaţii în natură în temeiul articolului 28 din regulamentul de bază, acesta prezintă instituţiei de la locul de şedere un document eliberat de către instituţia competentă.

Art. 30: Cotizaţiile titularilor de pensii

În cazul în care o persoană primeşte o pensie din partea mai multor state membre, cuantumul cotizaţiilor reţinute din toate pensiile plătite nu poate fi în niciun caz mai mare decât cuantumul reţinut în cazul unei persoane care primeşte o pensie cu acelaşi cuantum din partea statului membru competent.

Art. 31: Aplicarea articolului 34 din regulamentul de bază

A.Procedura de urmat de către instituţia competentă

(1) Instituţia competentă informează persoana în cauză cu privire la dispoziţiile cuprinse în articolul 34 din regulamentul de bază, referitoare la prevenirea cumulului de prestaţii. Aplicarea unor astfel de reguli asigură că persoana care nu îşi are reşedinţa pe teritoriul statului competent are dreptul la prestaţii având cel puţin acelaşi cuantum total sau valoare totală ca şi cele la care ar avea dreptul în cazul în care şi-ar avea reşedinţa în statul membru respectiv.

(2) Instituţia competentă informează, de asemenea, instituţia de la locul de reşedinţă sau locul de şedere cu privire la plata prestaţiilor în bani pentru îngrijirea pe termen lung în cazul în care legislaţia aplicată de către această din urmă instituţie prevede prestaţii în natură pentru îngrijirea pe termen lung, incluse în lista la care se face referire la articolul 34 alineatul (2) din regulamentul de bază.

B.Procedura de urmat de către instituţia de la locul de reşedinţă sau şedere

(3) După primirea informaţiilor prevăzute la alineatul (2), instituţia de la locul de reşedinţă sau şedere informează imediat instituţia competentă cu privire la orice prestaţii în natură pentru îngrijirea pe termen lung având acelaşi scop acordat conform legislaţiei sale persoanei în cauză, precum şi cu privire la rata de rambursare aplicabilă.

(4) Comisia administrativă stabileşte, dacă este cazul, măsurile de punere în aplicare a dispoziţiilor prezentului articol.

Art. 32: Măsuri speciale de punere în aplicare

(1) Atunci când o persoană sau un grup de persoane sunt scutite la cerere de asigurarea obligatorie de sănătate, iar aceste persoane nu intră astfel sub incidenţa unui sistem de asigurare pentru boală căruia i se aplică regulamentul de bază, instituţia altui stat membru nu devine, doar datorită acestei scutiri, responsabilă pentru a suporta costurile prestaţiilor în natură sau în bani acordate acestor persoane sau unui membru de familie al acestora în temeiul titlului III capitolul 1 din regulamentul de bază.

(2) Pentru statele membre menţionate în anexa 2, dispoziţiile titlului III capitolul 1 din regulamentul de bază privind prestaţiile în natură se aplică persoanelor care au dreptul la prestaţii în natură exclusiv pe baza unui regim special pentru funcţionarii publici numai în măsura specificată în acesta.

Instituţia din alt stat membru nu devine, numai în temeiul acestei scutiri, responsabilă să suporte costurile prestaţiilor în natură sau în bani acordate respectivelor persoane sau membrilor de familie ai acestora.

(3) Atunci când persoanele menţionate la alineatele (1) şi (2) sau membrii de familie ai acestora sunt rezidenţi într-un stat membru în care dreptul de a primi prestaţii în natură nu intră sub incidenţa condiţiilor asigurării sau ale activităţii salariate sau independente, aceştia au obligaţia de a acoperi costurile totale ale prestaţiilor în natură prevăzute în ţara lor de reşedinţă.

CAPITOLUL II: Prestaţii în cazul unor accidente de muncă şi boli profesionale

Art. 33: Dreptul la prestaţii în natură şi în bani în cazul reşedinţei sau şederii într-un alt stat membru decât statul membru competent

(1)În scopul aplicării articolului 36 din regulamentul de bază, procedurile prevăzute la articolele 24-27 din regulamentul de punere în aplicare se aplică mutatis mutandis.

(2) Atunci când acordă prestaţii în natură în legătură cu accidente de muncă şi boli profesionale în temeiul legislaţiei naţionale a statului membru de şedere sau de reşedinţă, instituţia statului membru respectiv informează fără întârziere instituţia competentă.

Art. 34: Procedura în cazul unui accident de muncă sau al unei boli profesionale care apare într-un alt stat membru decât statul membru competent

(1)În cazul în care survine un accident de muncă sau este diagnosticată o boală profesională pentru prima dată pe teritoriul unui alt stat membru decât statul membru competent, declaraţia sau notificarea cu privire la accidentul de muncă sau boala profesională, în condiţiile în care respectiva declaraţie sau notificare este prevăzută de legislaţia naţională, trebuie făcută în conformitate cu dispoziţiile legislaţiei statului membru competent, fără a aduce atingere, după caz, altor dispoziţii legale aplicabile, în vigoare pe teritoriul statului membru în care a survenit accidentul de muncă sau

în care a fost diagnosticată pentru prima dată boala profesională, dispoziţii care rămân, în acest caz, aplicabile. Declaraţia sau notificarea este adresată instituţiei competente.

(2) Instituţia din statul membru pe teritoriul căruia a survenit accidentul de muncă sau a fost diagnosticată pentru prima dată boala profesională notifică instituţia competentă în legătură cu certificatele medicale eliberate pe teritoriul statului membru respectiv.

(3)În cazul în care, ca urmare a unui accident survenit în timpul deplasării către sau dinspre locul de muncă pe teritoriul unui alt stat membru decât statul membru competent, este necesară o anchetă pe teritoriul primului stat membru, în scopul stabilirii drepturilor la prestaţiile relevante, instituţia competentă poate numi în acest scop o persoană care informează autorităţile statului membru respectiv. Instituţiile colaborează în scopul evaluării tuturor informaţiilor relevante şi pentru consultarea rapoartelor şi a oricăror alte documente referitoare la accident.

(4)În urma tratamentului, la cererea instituţiei competente, se trimite un raport detaliat însoţit de certificate medicale privind consecinţele permanente ale accidentului sau ale bolii, în special starea din momentul respectiv a persoanei accidentate şi vindecarea sau stabilizarea leziunilor. Onorariile relevante se plătesc, după caz, de instituţia de la locul de reşedinţă sau de şedere, acolo unde este cazul, în conformitate cu tariful aplicat de acea instituţie, pe cheltuiala instituţiei competente.

(5) La cererea instituţiei de la locul de reşedinţă sau de şedere, instituţia competentă o notifică, după caz, în legătură cu decizia de stabilire a datei de vindecare sau de stabilizare a leziunilor şi, după caz, în legătură cu decizia privind acordarea unei pensii.

Art. 35: Contestarea caracterului profesional al accidentului sau bolii

(1)În cazul în care instituţia competentă contestă aplicarea legislaţiei privind accidentele la locul de muncă sau bolile profesionale prevăzute la articolul 36 alineatul (2) din regulamentul de bază, aceasta informează fără întârziere instituţia de la locul de reşedinţă sau de şedere care a acordat prestaţiile în natură, care vor fi în acest caz considerate prestaţii în cadrul asigurărilor de sănătate.

(2)În cazul în care s-a luat o decizie definitivă cu privire la acest subiect, instituţia competentă informează fără întârziere instituţia de la locul de reşedinţă sau de şedere care a acordat prestaţiile în natură.

În cazul în care nu s-a constatat un accident de muncă sau o boală profesională, prestaţiile în natură sunt acordate în continuare ca prestaţii de boală, cu condiţia ca persoana în cauză să fie îndreptăţită să le primească.

În cazul în care s-a constatat un accident de muncă sau o boală profesională, prestaţiile de boală în natură acordate persoanei în cauză sunt considerate prestaţii pentru accident de muncă sau boală profesională de la data la care a survenit accidentul de muncă sau a fost pentru prima dată diagnosticată medical boala.

(3) Articolul 6 alineatul (5) paragraful al doilea din regulamentul de punere în aplicare se aplică mutatis mutandis.

Art. 36: Procedura în cazul expunerii la riscul unei boli profesionale în mai multe state membre

(1)În cazul prevăzut la articolul 38 din regulamentul de bază, declaraţia sau notificarea cu privire la boala profesională se trimite instituţiei competente pentru bolile profesionale din ultimul stat

membru în temeiul legislaţiei căruia persoana în cauză a desfăşurat o activitate de natură să cauzeze boala respectivă.

În cazul în care instituţia căreia i-a fost trimisă declaraţia sau notificarea constată că activitatea de natură să cauzeze boala profesională respectivă a fost ultima dată desfăşurată în temeiul legislaţiei unui alt stat membru, respectiva instituţie trimite declaraţia sau notificarea, împreună cu certificatele însoţitoare, instituţiei omoloage din acel stat membru.

(2)În cazul în care instituţia din ultimul stat membru în temeiul legislaţiei căruia persoana în cauză a desfăşurat o activitate de natură să cauzeze boala profesională respectivă constată că persoana în cauză sau urmaşii acesteia nu îndeplinesc cerinţele acelei legislaţii, între altele pentru că persoana în cauză nu a desfăşurat niciodată în respectivul stat membru o activitate care a cauzat boala profesională sau pentru că statul membru respectiv nu recunoaşte natura profesională a bolii, instituţia menţionată înaintează fără întârziere instituţiei din statul membru anterior în temeiul legislaţiei căruia persoana în cauză a desfăşurat o activitate de natură să cauzeze boala profesională respectivă declaraţia sau notificarea şi toate certificatele însoţitoare, inclusiv constatările şi rapoartele medicale realizate de prima instituţie.

(3) Acolo unde este cazul, instituţiile aplică din nou procedura prevăzută la alineatul (2) până ajung la instituţia omoloagă din statul membru în temeiul legislaţiei căruia persoana în cauză a desfăşurat o activitate de natură să cauzeze boala respectivă.

Art. 37: Schimbul de informaţii între instituţii şi plăţile în avans în cazul introducerii unei căi de atac împotriva unei decizii de neacordare a prestaţiilor

(1)În cazul introducerii unei căi de atac împotriva unei decizii de neacordare a prestaţiilor luată de instituţia unuia dintre statele membre în temeiul legislaţiei căruia persoana în cauză a desfăşurat o activitate de natură să cauzeze boala profesională respectivă, instituţia în cauză informează instituţia căreia i-a fost trimisă declaraţia sau notificarea, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 36 alineatul (2) din regulamentul de punere în aplicare, iar ulterior o informează în momentul în care a fost luată decizia finală.

(2)În cazul în care o persoană are dreptul la prestaţii în temeiul legislaţiei aplicate de către instituţia căreia i-a fost trimisă declaraţia sau notificarea, acea instituţie face plăţile în avans, al căror cuantum se determină, dacă este cazul, după consultarea instituţiei care a luat decizia împotriva căreia s-a introdus o cale de atac, în aşa fel încât să se evite plăţile excedentare. Aceasta din urmă ramburseazăplăţile efectuate în avans în cazul în care, în urma căii de atac, este obligată să acorde aceste prestaţii. Suma respectivă se deduce din prestaţiile datorate persoanei în cauză, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 72 şi 73 din regulamentul de punere în aplicare.

(3) Articolul 6 alineatul (5) paragraful al doilea din regulamentul de punere în aplicare se aplică mutatis mutandis.

Art. 38: Agravarea unei boli profesionale

În cazurile prevăzute la articolul 39 din regulamentul de bază, solicitantul trebuie să furnizeze instituţiei din statul membru de la care revendică dreptul la prestaţii informaţii privind prestaţiile acordate anterior pentru boala profesională în cauză. Instituţia poate contacta oricare altă instituţie competentă anterior pentru a obţine informaţiile pe care le consideră necesare.

Art. 39: Evaluarea gradului de incapacitate în cazul unor accidente sau boli profesionale care au survenit anterior sau ulterior

În cazul în care o incapacitate de muncă anterioară sau ulterioară a fost cauzată de un accident survenit atunci când persoana în cauză era supusă legislaţiei unui stat membru care nu face distincţii în funcţie de originea incapacităţii de muncă, instituţia competentă sau organismul desemnat de autoritatea competentă a statului membru respectiv:

(a)la cererea instituţiei competente a unui alt stat membru, oferă informaţii privind gradul de incapacitate de muncă anterioară sau ulterioară şi, acolo unde este posibil, oferă informaţii care permit stabilirea faptului că incapacitatea este sau nu rezultatul unui accident de muncă în sensul legislaţiei aplicate de instituţie în celălalt stat membru;

(b)în conformitate cu legislaţia aplicabilă, ia în considerare, pentru determinarea dreptului la prestaţii şi a cuantumului acestora, gradul de incapacitate cauzată de aceste cazuri anterioare sau ulterioare.

Art. 40: Depunerea şi investigarea cererilor de pensii sau de alocaţii suplimentare

Pentru a primi o pensie sau o alocaţie suplimentară în temeiul legislaţiei unui stat membru, persoana vizată sau urmaşii acesteia care îşi au reşedinţa pe teritoriul unui alt stat membru înaintează, dacă este cazul, o cerere fie către instituţia competentă, fie către instituţia de la locul de reşedinţă, care o trimite instituţiei competente.

Cererea cuprinde informaţiile necesare în conformitate cu legislaţia aplicată de instituţia competentă.

Art. 41: Măsuri speciale de punere în aplicare

(1)În legătură cu statele membre menţionate în anexa 2, dispoziţiile titlului III capitolul 2 din regulamentul de bază privind prestaţiile în natură se aplică persoanelor care au dreptul la prestaţii în natură exclusiv pe baza unui regim special pentru funcţionarii publici numai în măsura specificată în acesta.

(2) Articolul 32 alineatul (2) paragraful al doilea şi articolul 32 alineatul (3) din regulamentul de punere în aplicare se aplică muta-tis mutandis.

CAPITOLUL III: Ajutorul de deces

Art. 42: Revendicarea dreptului la ajutor de deces

În scopul aplicării articolelor 42 şi 43 din regulamentul de bază, cererea pentru ajutorul de deces trebuie trimisă fie instituţiei competente, fie instituţiei de la locul de reşedinţă al solicitantului care o va trimite instituţiei competente.

Cererea cuprinde informaţiile necesare în conformitate cu legislaţia aplicată de instituţia competentă.

CAPITOLUL IV: Indemnizaţiile de invaliditate şi prestaţiile pentru limită de vârstă şi de urmaş

Art. 43: Dispoziţii suplimentare privind calcularea cuantumului prestaţiei

(1)În scopul calculării cuantumului teoretic şi al cuantumului efectiv al prestaţiei, în conformitate cu articolul 52 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază, se aplică normele prevăzute la articolul 12 alineatele (3), (4), (5) şi (6) din regulamentul de punere în aplicare.

(2)În cazul în care perioadele de asigurare voluntară sau facultativă continuă nu au fost luate în considerare în temeiul articolului 12 alineatul (3) din regulamentul de punere în aplicare, instituţia din statul membru sub incidenţa cărei legislaţii au fost realizate aceste perioade calculează cuantumul corespunzător respectivelor perioade în temeiul legislaţiei pe care o aplică. Cuantumul real al prestaţiei, calculat în conformitate cu articolul 52 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază, este mărit cu cuantumul corespunzător perioadelor de asigurare voluntară sau facultativă continuă.

(3) Instituţia din fiecare stat membru calculează, în temeiul legislaţiei pe care o aplică, cuantumul datorat corespunzător perioadelor de asigurare voluntară sau facultativă continuă care, în temeiul articolului 53 alineatul (3) litera (c) din regulamentul de bază, nu intră sub incidenţa normelor unui alt stat membru privind retragerea, reducerea sau suspendarea.

În cazul în care legislaţia aplicată de către instituţia competentă nu îi permite acesteia să determine în mod direct acest cuantum, pe motiv că legislaţia respectivă alocă cuantumuri diferite perioadelor de asigurare, poate fi stabilit un cuantum nominal. Comisia administrativă stabileşte modalităţile de determinare a respectivului cuantum nominal.

Art. 44: Luarea în considerare a perioadelor de creştere a copilului

(1)În sensul prezentului articol, "perioada de creştere a copilului" se referă la orice perioadă care este avută în vedere în temeiul legislaţiei privind pensiile a unui stat membru sau care aduce în mod explicit un supliment unei pensii, pentru motivul că o persoană a crescut un copil, indiferent de metoda folosită pentru a calcula aceste perioade şi indiferent dacă ele sunt cumulate pe durata reşterii copilului sau sunt recunoscute retroactiv.

(2)În cazul în care, în temeiul legislaţiei statului membru care este competent în conformitate cu titlul II din regulamentul de bază, nicio perioadă de creştere a copilului nu este luată în considerare, instituţia din statul membru a cărui legislaţie se aplică persoanei vizate, în conformitate cu titlul II din regulamentul de bază, pe motivul că aceasta desfăşura o activitate salariată sau independentă la data la care, în conformitate cu această legislaţie, perioada de creştere a copilului a început să fie luată în considerare pentru copilul în cauză, rămâne responsabilă pentru luarea în considerare a acestei perioade drept perioadă de creştere a copilului în conformitate cu legislaţia proprie, ca şi cum aceasta a avut loc pe teritoriul său.

(3) Alineatul (2) nu se aplică în cazul în care persoana vizată se află sau se va afla sub incidenţa legislaţiei altui stat membru datorită desfăşurării unei activităţi salariate sau independente în statul respectiv.

Art. 45: Cerere de prestaţii

A.Depunerea cererii de prestaţii, în temeiul legislaţiei de tip A în conformitate cu articolul 44 alineatul (2) din regulamentul de bază

(1) Pentru a beneficia de prestaţii în temeiul legislaţiei de tip A în conformitate cu articolul 44 alineatul (2) din regulamentul de bază, solicitantul înaintează o cerere către instituţia statului membru a cărei legislaţie era aplicabilă în momentul în care a survenit incapacitatea de muncă urmată de

invaliditate sau de agravarea acestei invalidităţi ori către instituţia de la locul de reşedinţă, care transmite cererea primei instituţii.

(2)În cazul în care au fost acordate prestaţii de boală în bani, data de expirare a perioadei de acordare a acestora este considerată, acolo unde este cazul, ca dată de înaintare a cererii de pensie.

(3)În cazul prevăzut la articolul 47 alineatul (1) din regulamentul de bază, instituţia unde a fost asigurată ultima dată persoana în cauză informează instituţia care a acordat iniţial prestaţiile, cu privire la suma şi data începerii acordării prestaţiilor în conformitate cu dispoziţiile legislaţiei aplicabile. De la această dată, prestaţiile cuvenite înainte de agravarea invalidităţii sunt retrase sau reduse până la nivelul suplimentului prevăzut la articolul 47 alineatul (2) din regulamentul de bază.

B.Depunerea altor cereri de prestaţii

(4)În alte situaţii decât cele prevăzute la alineatul (1), solicitantul înaintează o cerere fie către instituţia de la locul său de reşedinţă, fie către instituţia ultimului stat membru a cărei legislaţie a fost aplicabilă. În cazul în care persoana vizată nu a fost niciodată supusă legislaţiei aplicate de către instituţia de la locul de reşedinţă, această instituţie transmite cererea către instituţia ultimului stat membru a cărei legislaţie a fost aplicabilă.

(5) Data înaintării cererii se aplică pentru toate instituţiile în cauză.

(6) Prin derogare de la alineatul (5), în cazul în care solicitantul, în ciuda faptului că acest lucru i-a fost solicitat, nu informează asupra faptului că a fost angajat sau că a avut reşedinţa în alte state membre, data la care solicitantul îşi finalizează cererea iniţială sau înaintează o nouă cerere pentru perioadele lipsă de activitate salariată sau/şi de reşedinţă într-un stat membru este considerată ca fiind data înaintării cererii către instituţia care aplică legislaţia în cauză, sub rezerva aplicării unor dispoziţii mai favorabile ale acesteia.

Art. 46: Certificate şi informaţii care trebuie înaintate de către solicitant odată cu cererea

(1) Cererea este înaintată de solicitant în conformitate cu dispoziţiile legislaţiei aplicate de instituţia menţionată la articolul 45 alineatul (1) sau (4) din regulamentul de punere în aplicare şi este însoţită de documentele justificative solicitate de acea legislaţie. În special, solicitantul furnizează toate informaţiile relevante disponibile şi documentele justificative referitoare la perioadele de asigurare (instituţii, numere de asigurare), activitatea salariată (angajatori) sau activitatea independentă (natura şi locul desfăşurării activităţii) şi reşedinţa (adrese) care ar fi putut fi desfăşurate sub incidenţa unei alte legislaţii, precum şi durata acestor perioade.

(2)În cazul în care, în conformitate cu articolul 50 alineatul (1) al regulamentului de bază, solicitantul cere amânarea prestaţiilor de limită de vârstă în conformitate cu legislaţia unuia sau mai multor state membre, acesta specifică în cererea sa legislaţia în conformitate cu care solicită amânarea prestaţiilor. Pentru a permite solicitantului să îşi exercite acest drept, instituţiile vizate, la cererea solicitantului, transmit acestuia toate informaţiile aflate la dispoziţia lor, pentru ca acesta să poată evalua consecinţele acordării concomitente sau succesive a prestaţiilor pe care le-ar putea solicita.

(3)În cazul în care solicitantul retrage o cerere de prestaţii prevăzute în legislaţia unui anumit stat membru, această retragere nu se consideră o retragere concomitentă a cererilor de prestaţii prevăzute în legislaţia altor state membre.

Art. 47: Investigarea cererilor de către instituţiile vizate

A.Instituţia de contact

(1) Instituţia căreia îi este înaintată sau transmisă cererea de prestaţii în conformitate cu articolul 45 alineatul (1) sau (4) din regulamentul de punere în aplicare este denumită în continuare "instituţie de contact". Instituţia locului de reşedinţă nu este denumită instituţie de contact în cazul în care persoana vizată nu s-a aflat niciun moment sub incidenţa legislaţiei aplicate de către acea instituţie.

Pe lângă investigarea cererii de prestaţii în conformitate cu legislaţia aplicabilă, această instituţie, în calitatea sa de instituţie de contact, promovează schimbul de date, comunicarea deciziilor şi a operaţiunilor necesare pentru investigarea cererii de către instituţiile vizate, furnizează solicitantului, la cerere, orice informaţii relevante pentru aspectele comunitare ale investigaţiei şi îl ţine la curent în legătură cu evoluţia acesteia.

B.Investigarea cererilor de prestaţii, în temeiul legislaţiei de tip A în conformitate cu articolul 44 din regulamentul de bază

(2)În cazul prevăzut la articolul 44 alineatul (3) din regulamentul de bază, instituţia de contact trimite toate documentele referitoare la persoana în cauză instituţiei unde aceasta a fost asigurată anterior, care, la rândul ei, examinează cazul.

(3) Articolele 48-52 din regulamentul de punere în aplicare nu se aplică investigării cererilor prevăzute la articolul 44 din regulamentul de bază.

C.Investigarea altor cereri de prestaţii

(4)În alte cazuri decât cele menţionate la alineatul (2), instituţia de contact trimite fără întârziere cererea de prestaţii şi toate documentele pe care le are la dispoziţie şi, acolo unde este cazul, documentele relevante furnizate de solicitant, către toate instituţiile în cauză, astfel încât acestea să poată începe concomitent investigarea cererii. Instituţia de contact notifică celorlalte instituţii perioadele de asigurare sau reşedinţă care fac obiectul legislaţiei sale. Aceasta indică, de asemenea, ce documente vor fi înaintate la o dată ulterioară şi completează cererea cât mai curând posibil.

(5) Fiecare dintre instituţiile în cauză notifică instituţiei de contact şi celorlalte instituţii în cauză, cât mai curând posibil, perioadele de asigurare sau reşedinţă care fac obiectul legislaţiei sale.

(6) Fiecare instituţie în cauză calculează cuantumul prestaţiilor în conformitate cu articolul 52 din regulamentul de bază şi notifică instituţiei de contact şi celorlalte instituţii în cauză decizia sa, cuantumul prestaţiilor datorate, precum şi orice informaţii cerute în sensul articolelor 53-55 ale regulamentului de bază.

(7)În cazul în care o instituţie stabileşte, pe baza informaţiilor menţionate la alineatele (4) şi (5) din prezentul articol, că articolul 46 alineatul (2) sau articolul 57 alineatul (2) sau (3) din regulamentul de bază sunt aplicabile, aceasta informează instituţia de contact şi celelalte instituţii în cauză.

Art. 48: Notificarea solicitantului cu privire la decizii

(1) Fiecare instituţie notifică solicitantului decizia luată în conformitate cu legislaţia aplicabilă. Fiecare decizie precizează căile de atac şi termenele în care se pot fi introduse acestea. După ce instituţia de contact a fost notificată referitor la toate deciziile luate de fiecare instituţie, aceasta

transmite solicitantului şi celorlalte instituţii o sinteză a acestor decizii. Un model de sinteză este elaborat de Comisia administrativă. Nota de sinteză este trimisă solicitantului în limba instituţiei sau, la cererea solicitantului, în limba aleasă de acesta, recunoscută ca limbă oficială a instituţiilor comunitare în conformitate cu articolul 290 din **tratat**.

(2)În cazul în care solicitantul consideră, în urma primirii sintezei, că drepturile sale au fost afectate în mod negativ de interacţiunea dintre deciziile luate de către instituţiile în cauză, solicitantul are dreptul la o reexaminare a deciziilor de către instituţiile în cauză în termenele prevăzute de respectivele legislaţiile naţionale. Termenele stabilite curg de la data primirii notei de sinteză. Rezultatul reexaminării este notificat solicitantului în scris.

Art. 49: Stabilirea gradului de invaliditate

(1)În cazul în care sunt aplicabile dispoziţiile articolului 46 alineatul (3) din regulamentul de bază, singura instituţie autorizată să ia decizia privind gradul de invaliditate al solicitantului este instituţia de contact, dacă legislaţia aplicată de această instituţie este inclusă în anexa VII la regulamentul de bază, sau, dacă nu este cazul, instituţia a cărei legislaţie este inclusă în respectiva anexă şi s-a aplicat ultima dată solicitantului. Aceasta ia decizia imediat ce stabileşte dacă sunt întrunite condiţiile de eligibilitate prevăzute de legislaţia aplicabilă, luând în considerare, acolo unde este cazul, dispoziţiile articolelor 6 şi 51 din regulamentul de bază. Aceasta informează imediat celelalte instituţii în cauză cu privire la decizia respectivă.

În cazul în care nu sunt îndeplinite criteriile de eligibilitate prevăzute de legislaţia aplicabilă, altele decât cele referitoare la gradul de invaliditate, luând în considerare dispoziţiile articolelor 6 şi 51 din regulamentul de bază, instituţia de contact informează imediat instituţia competentă a ultimului stat membru a cărui legislaţie a fost aplicabilă solicitantului. Aceasta din urmă este autorizată să ia decizia privind gradul de invaliditate al solicitantului, în cazul în care sunt îndeplinite condiţiile de eligibilitate prevăzute de legislaţia aplicabilă. Aceasta informează imediat celelalte instituţii în cauză cu privire la decizia respectivă.

Atunci când se determină eligibilitatea, situaţia poate fi prezentată, dacă este necesar, în aceleaşi condiţii, instituţiei competente în materie de invaliditate din statul membru a cărui legislaţie a fost prima aplicabilă solicitantului.

(2) Acolo unde nu sunt aplicabile dispoziţiile articolului 46 alineatul (3) din regulamentul de bază, fiecare instituţie, în conformitate cu legislaţia sa, are posibilitatea de a supune solicitantul unei examinări medicale, efectuate de către un medic sau de către un alt expert, la alegerea instituţiei, pentru a determina gradul de invaliditate. Cu toate acestea, instituţia unui stat membru ia în considerare documentele, rapoartele medicale şi informaţiile administrative culese de instituţia oricărui alt stat membru ca şi cum acestea ar fi fost elaborate în propriul stat membru.

Art. 50: Plăţile parţiale provizorii şi plata în avans a prestaţiilor

(1)Fără a aduce atingere articolului 7 din regulamentul de punere în aplicare, orice instituţie care stabileşte, în procesul de investigare a unei cereri de prestaţii, că solicitantul are dreptul la o prestaţie autonomă prevăzută de legislaţia aplicabilă, în conformitate cu articolul 52 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază, plăteşte această prestaţie fără întârziere. Această plată este considerată provizorie în cazul în care cuantumul poate fi influenţat de rezultatul procedurii de investigare a cererii.

(2)În cazul în care este evident din informaţiile disponibile că solicitantul este eligibil pentru o plată din partea unei instituţii, în temeiul articolului 52 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază, acea instituţie efectuează o plată în avans, al cărei cuantum este cât mai apropiat de cuantumul care va fi probabil plătit în temeiul articolului 52 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază.

(3) Fiecare instituţie obligată să plătească prestaţiile provizorii sau să efectueze plata în avans, în temeiul alineatului (1) sau (2), informează fără întârziere solicitantul, atrăgând în mod explicit atenţia acestuia asupra naturii provizorii a acestei măsuri şi asupra oricăror drepturi de a recurge la căi de atac în conformitate cu legislaţia sa.

Art. 51: Recalcularea prestaţiilor

(1)În cazul în care are loc o nouă calculare a prestaţiilor, în conformitate cu articolul 48 alineatele (3) şi (4), articolul 50 alineatul (4) şi articolul 59 alineatul (1) din regulamentul de bază, articolul 50 din regulamentul de punere în aplicare este aplicabil mutatis mutandis.

(2)În cazul în care are loc o nouă calculare, retragere sau suspendare a prestaţiei, instituţia care a luat decizia informează imediat persoana în cauză şi informează fiecare dintre instituţiile relativ la care persoana în cauză deţine vreun drept.

Art. 52: Măsuri de accelerare a procesului de calculare a pensiilor

(1) Pentru a facilita şi accelera investigarea cererilor de prestaţii, precum şi plata prestaţiilor, instituţiile a căror legislaţie s-a aplicat unei persoane:

a)fac schimb de sau pun la dispoziţia instituţiilor din alte state membre elementele privitoare la identificarea persoanelor care schimbă o legislaţie naţională aplicabilă cu o alta şi împreună se asigură că aceste elemente de identificare sunt păstrate şi corespund sau, dacă nu este cazul, pun la dispoziţia acestor persoane mijloace de acces direct la elementele lor de identificare;

b)suficient de devreme înainte de vârsta minimă de începere a drepturilor de pensie sau înainte de o vârstă care urmează a fi stabilită în legislaţia naţională, schimbă sau pun la dispoziţia persoanei în cauză şi a instituţiilor altor state membre informaţii (perioade efectuate sau alte elemente importante) privind drepturile de pensie ale persoanelor care au schimbat o legislaţie naţională aplicabilă cu o alta sau, dacă nu este cazul, informează aceste persoane sau le pune la dispoziţie mijloacele prin care se pot familiariza cu posibilele lor drepturi la prestaţii.

(2)În sensul aplicării alineatului (1), Comisia administrativă determină informaţiile care urmează să fie schimbate sau puse la dispoziţie şi stabileşte procedurile şi mecanismele adecvate, luând în considerare caracteristicile, organizarea tehnică şi administrativă, precum şi mijloacele tehnologice aflate la dispoziţia sistemelor naţionale de pensii. Comisia administrativă asigură punerea în aplicare a acestor sisteme de pensii prin organizarea unei monitorizări a măsurilor luate şi a aplicării acestora.

(3)În sensul aplicării alineatului (1), ar trebui să fie furnizate informaţiile menţionate în prezentul articol instituţiei din primul stat membru care alocă unei persoane un număr personal de identificare (PIN) pentru relaţia cu administraţia protecţiei sociale.

Art. 53: Măsuri de coordonare în statele membre

(1)Fără a aduce atingere articolului 51 din regulamentul de bază, în cazul în care legislaţia naţională prevede norme pentru stabilirea instituţiei responsabile sau a regimului aplicabil sau pentru

desemnarea perioadelor de asigurare aferente unui anumit regim, se aplică aceste norme, luându-se în considerare numai perioadele de asigurare realizate în temeiul legislaţiei statului membru respectiv.

(2)În cazul în care legislaţia naţională prevede norme pentru coordonarea regimurilor speciale aplicabile funcţionarilor publici şi a regimului general pentru persoane salariate, dispoziţiile regulamentului de bază şi ale regulamentului de punere în aplicare nu aduc atingere acestor norme.

CAPITOLUL V: Prestaţii de şomaj

Art. 54: Cumularea perioadelor şi calcularea prestaţiilor

(1) Articolul 12 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare se aplică mutatis mutandis articolului 61 din regulamentul de bază. Fără a aduce atingere obligaţiilor care revin instituţiilor implicate, persoana în cauză poate înainta instituţiei competente un document emis de instituţia din statul membru a cărui legislaţie i-a fost aplicată în ultima sa activitate salariată sau independentă, specificând perioadele realizate sub incidenţa legislaţiei respective.

(2)În scopul aplicării articolului 62 alineatul (3) din regulamentul de bază, instituţia competentă a statului membru a cărui legislaţie a fost aplicată persoanei în cauză în ultima sa activitate salariată sau independentă furnizează, fără întârziere, la cererea instituţiei de la locul de reşedinţă, toate informaţiile necesare pentru calculul prestaţiilor de şomaj care pot fi obţinute în statul membru în care se situează, în special salariul sau venitul profesional primit.

*(la data 28-Jun-2012 Art. 54, alin. (2) din titlul III, capitolul V modificat de Art. 2, punctul 4. din **Regulamentul 465/22-mai-2012**)*

(3)În scopul aplicării articolului 62 din regulamentul de bază şi fără a aduce atingere articolului 63 din respectivul regulament, instituţia competentă a unui stat membru a cărui legislaţie prevede variaţia calculului prestaţiilor în funcţie de numărul membrilor de familie ia, de asemenea, în onsiderare membrii de familie ai persoanei vizate care îşi au reşedinţa în alt stat membru ca şi cum aceştia şi-ar avea reşedinţa pe teritoriul statului membru competent. Această dispoziţie nu se aplică în cazul în care, în statul membru de reşedinţă a membrilor de familie, o altă persoană are dreptul la prestaţii de şomaj calculate pe baza numărului membrilor de familie.

Art. 55: Condiţii şi restricţii privind păstrarea dreptului la prestaţii pentru şomerii care se deplasează în alt stat membru

(1) Pentru a face obiectul dispoziţiilor articolului 64 sau ale articolului 65[a] din regulamentul de bază, persoana aflată în şomaj care se deplasează în alt stat membru informează instituţia competentă înaintea plecării şi solicită un document care certifică faptul că îşi păstrează dreptul la prestaţii în condiţiile prevăzute la articolul 64 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază.

*(la data 28-Jun-2012 Art. 55, alin. (1) din titlul III, capitolul V modificat de Art. 2, punctul 5. din **Regulamentul 465/22-mai-2012**)*

Instituţia informează persoana în cauză cu privire la obligaţiile acesteia şi furnizează documentul sus-menţionat care conţine următoarele informaţii:

a)data la care şomerul a încetat să se afle la dispoziţia serviciilor de ocupare a forţei de muncă din statul competent;

b)perioada acordată în conformitate cu articolul 64 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază pentru ca şomerul să se înregistreze ca persoană în căutarea unui loc de muncă în statul membru în care s-a deplasat;

c)perioada maximă pe parcursul căreia poate fi păstrat dreptul la prestaţii, în conformitate cu articolul 64 alineatul (1) litera (c) din regulamentul de bază;

d)circumstanţele care ar putea afecta dreptul la prestaţii.

(2)Şomerul se înregistrează ca persoană în căutarea unui loc de muncă la serviciile de ocupare a forţei de muncă din statul membru în care se deplasează, în conformitate cu articolul 64 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază, şi furnizează instituţiei din acel stat membru documentul menţionat la alineatul (1). În cazul în care acesta a informat instituţia competentă, în conformitate cu alineatul (1), dar nu furnizează documentul respectiv, instituţia de la locul în care s-a deplasat şomerul contactează instituţia competentă pentru a obţine informaţiile necesare.

(3) Serviciile de ocupare a forţei de muncă din statul membru în care s-a deplasat persoana aflată în şomaj trebuie să o informeze pe aceasta de obligaţiile ce îi revin.

(4) Instituţia de la locul în care s-a deplasat şomerul trimite imediat instituţiei competente un document care menţionează data la care şomerul s-a înregistrat la serviciile de ocupare a forţei de muncă şi noua adresă a acestuia.

În cazul în care, pe parcursul perioadei în care şomerul îşi păstrează dreptul la prestaţii, intervin circumstanţe care ar putea afecta dreptul la prestaţii, instituţia de la locul în care s-a deplasat şomerul trimite imediat instituţiei competente şi persoanei în cauză un document cuprinzând informaţiile relevante.

La cererea instituţiei competente, instituţia de la locul în care s-a deplasat şomerul furnizează lunar informaţii relevante cu privire la monitorizarea situaţiei şomerului, în special dacă acesta este încă înregistrat la serviciile de ocupare a forţei de muncă şi respectă procedurile organizate de verificare.

(5) Instituţia de la locul în care s-a deplasat persoana aflată în şomaj organizează sau face demersurile necesare pentru organizarea de controale, ca şi cum persoana în cauză ar beneficia de prestaţii în temeiul legislaţiei proprii. În cazul în care este necesar, informează imediat instituţia competentă de apariţia oricăror circumstanţe menţionate la alineatul (1) litera (d).

(6) Autorităţile sau instituţiile competente a două sau mai multe state membre pot conveni asupra unor anumite proceduri şi termene specifice privind monitorizarea situaţiei şomerului, precum şi asupra altor măsuri care facilitează activităţile de căutare a unui loc de muncă ale şomerilor care se deplasează în unul dintre aceste state membre, în temeiul articolului 64 din regulamentul de bază.

(7) Alineatele (2)-(6) se aplică mutatis mutandis situaţiei prevăzute la articolul 65ª alineatul (3) din regulamentul de bază.

*(la data 28-Jun-2012 Art. 55, alin. (6) din titlul III, capitolul V completat de Art. 2, punctul 5. din **Regulamentul 465/22-mai-2012**)*

Art. 56: Şomerii rezidenţi într-un alt stat membru decât statul membru competent

(1) Dacă persoana aflată în şomaj hotărăşte, în conformitate cu articolul 65 alineatul (2) sau cu articolul 65[a] alineatul (1) din regulamentul de bază, să se pună şi la dispoziţia serviciilor de ocupare a forţei de muncă din statul membru care nu furnizează prestaţiile, înregistrându-se ca persoană care caută un loc de muncă, aceasta informează instituţia şi serviciile de ocupare a forţei de muncă ale statului membru care furnizează prestaţiile.

La solicitarea serviciilor de ocupare a forţei de muncă din statul membru care nu furnizează prestaţiile, serviciile de ocupare a forţei de muncă din statul membru care furnizează prestaţiile trimit informaţiile relevante privind înregistrarea persoanei aflate în şomaj şi căutarea unui loc de muncă.

*(la data 28-Jun-2012 Art. 56, alin. (1) din titlul III, capitolul V modificat de Art. 2, punctul 6. din **Regulamentul 465/22-mai-2012**)*

(2) Atunci când legislaţia aplicabilă în statele membre în cauză impune persoanei aflate în şomaj îndeplinirea anumitor obligaţii şi/sau efectuarea unor activităţi de căutare a unui loc de muncă, obligaţiile şi/sau activităţile de căutare a unui loc de muncă de către persoana aflată în şomaj în statul membru care furnizează prestaţiile sunt prioritare.

Neîndeplinirea de către persoana aflată în şomaj a tuturor obligaţiilor şi/sau neefectuarea activităţilor de căutare a unui loc de muncă în statul membru care nu furnizează prestaţiile nu afectează prestaţiile acordate în celălalt stat membru.

*(la data 28-Jun-2012 Art. 56, alin. (2) din titlul III, capitolul V modificat de Art. 2, punctul 6. din **Regulamentul 465/22-mai-2012**)*

(3)În sensul punerii în aplicare a articolului 65 alineatul (5) litera (b) din regulamentul de bază, instituţia statului membru a cărui legislaţie a fost ultima dată aplicabilă lucrătorului informează instituţia de la locul de reşedinţă, în cazul în care aceasta o solicită, dacă lucrătorul are dreptul la prestaţii în temeiul articolului 64 din regulamentul de bază.

Art. 57: Dispoziţii privind aplicarea articolelor 61, 62, 64 şi 65 din regulamentul de bază privind persoanele aflate sub incidenţa unui sistem special pentru funcţionari

(1) Dispoziţiile articolelor 54 şi 55 din regulamentul de punere în aplicare se aplică mutatis mutandis persoanelor aflate sub incidenţa unui sistem special de asigurare de şomaj pentru funcţionari.

(2) Articolul 56 din regulamentul de punere în aplicare nu se aplică persoanelor aflate sub incidenţa unui regim special de şomaj pentru funcţionari. Un şomer aflat sub incidenţa unui regim special de şomaj pentru funcţionari, care este şomer total sau parţial şi care, în cursul ultimei perioade de angajare, era rezident pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul competent, beneficiază de prestaţii în temeiul regimului special de şomaj aplicabil funcţionarilor, în conformitate cu dispoziţiile legislaţiei statului membru competent, ca şi cum acesta ar fi rezident pe teritoriul acelui stat membru; aceste prestaţii sunt acordate de instituţia competentă, pe cheltuiala acesteia.

CAPITOLUL VI: Prestaţii familiale

Art. 58: Reguli de prioritate în caz de cumul

În sensul punerii în aplicare a articolului 68 alineatul (1) litera (b) punctele (i) şi (ii) din regulamentul de bază, în cazul în care ordinea priorităţilor nu poate fi stabilită pe baza locului de reşedinţă al copiilor, fiecare stat membru în cauză calculează cuantumul prestaţiilor incluzând copiii care nu îşi

au reşedinţa pe teritoriul său. În cazul aplicării articolului 68 alineatul (1) litera (b) punctul (i), instituţia competentă din statul membru a cărui legislaţie prevede cel mai ridicat nivel al prestaţiilor plăteşte integral cuantumul acestora, iar instituţia competentă a celuilalt stat membru îi ramburseazăjumătate din această sumă, până la limita prevăzută de legislaţia acestuia.

Art. 59: Norme aplicabile în cazul schimbării legislaţiei aplicabile şi/sau a competenţei de acordare a prestaţiilor familiale

(1) Atunci când legislaţia aplicabilă şi/sau competenţa de acordare a prestaţiilor familiale se schimbă între statele membre în cursul unei luni calendaristice, indiferent de datele de plată a prestaţiilor familiale în temeiul legislaţiei acelor state membre, instituţia care a plătit prestaţiile familiale în conformitate cu legislaţia în temeiul căreia au fost acordate prestaţiile la începutul lunii continuă plata acestora până la sfârşitul lunii în curs.

(2) Aceasta informează instituţia celuilalt stat membru sau a statelor membre în cauză cu privire la data de la care încetează plata prestaţiilor familiale respective. Plata prestaţiilor de către celălalt sau celelalte state membre implicate intră în vigoare începând cu acea dată.

Art. 60: Procedura de punere în aplicare a articolelor 67 şi 68 din regulamentul de bază

(1) Cererea pentru prestaţii familiale este adresată instituţiei competente. În scopul aplicării articolelor 67 şi 68 din regulamentul de bază, se ia în considerare situaţia întregii familii, ca şi când toate persoanele implicate ar fi supuse legislaţiei statului membru în cauză şi ar avea reşedinţa pe teritoriul acestuia, în special în ceea ce priveşte dreptul unei persoane de a solicita aceste prestaţii. Atunci când o persoană care are dreptul de a solicita prestaţii nu îşi exercită acest drept, autoritatea competentă din statul membru a cărui legislaţie se aplică ia în considerare cererea pentru prestaţii familiale depusă de celălalt părinte, o persoană asimilată acestuia sau o persoană sau instituţie care acţionează în calitate de tutore al copilului sau al copiilor.

(2) Instituţia căreia i se adresează cererea, în conformitate cu alineatul (1), o examinează pe baza informaţiilor detaliate furnizate de solicitant, ţinând seama de situaţia generală de facto şi de situaţia de jure a familiei solicitantului.

În cazul în care instituţia respectivă consideră că legislaţia sa se aplică în temeiul dreptului de prioritate, în conformitate cu articolul 68 alineatele (1) şi (2) din regulamentul de bază, aceasta acordă prestaţiile familiale, în conformitate cu legislaţia pe care o aplică.

În cazul în care instituţia respectivă consideră că există posibilitatea acordării unui supliment diferenţial, în temeiul legislaţiei unui alt stat membru, în conformitate cu articolul 68 alineatul (2) din regulamentul de bază, respectiva instituţie transmite fără întârziere cererea instituţiei competente din celălalt stat membru şi informează persoana în cauză; de asemenea, aceasta informează instituţia din celălalt stat membru cu privire la decizia sa referitoare la cerere şi la cuantumul prestaţiilor familiale plătite.

(3)În cazul în care instituţia căreia i-a fost adresată cererea consideră că legislaţia sa este aplicabilă, dar nu în virtutea unui drept de prioritate, în conformitate cu articolul 68 alineatele (1) şi (2) din regulamentul de bază, aceasta adoptă fără întârziere o decizie provizorie privind regulile de prioritate care trebuie aplicate şi transmite cererea instituţiei din celălalt stat membru, în conformitate cu articolul 68 alineatul (3) din regulamentul de bază, informându-l, de asemenea, pe solicitant. Această instituţie are la dispoziţie două luni pentru a adopta o poziţie cu privire la decizia provizorie respectivă.

În cazul în care instituţia căreia i-a fost transmisă cererea nu adoptă o poziţie în termen de două luni de la primirea cererii, se aplică decizia provizorie menţionată anterior, iar această instituţie plăteşte prestaţiile prevăzute în legislaţia sa şi informează instituţia căreia i-a fost adresată cererea cu privire la cuantumul prestaţiilor plătite.

(4)În cazul în care există o divergenţă de opinii între instituţiile respective cu privire la legislaţia aplicabilă în virtutea unui drept de prioritate, se aplică articolul 6 alineatele (2)-(5) din regulamentul de punere în aplicare. În acest scop, instituţia de la locul de reşedinţă menţionată la articolul 6 alineatul (2) din regulamentul de punere în aplicare este instituţia de la locul de reşedinţă al copilului sau al copiilor.

(5)În cazul în care instituţia care a furnizat provizoriu prestaţiile a plătit mai mult decât cuantumul pentru care era responsabilă în ultimă instanţă, aceasta poate solicita să îi fie rambursată diferenţa de către instituţia care poartă responsabilitatea primară, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 73 din regulamentul de punere în aplicare.

Art. 61: Procedura de punere în aplicare a articolului 69 din regulamentul de bază

În scopul aplicării articolului 69 din regulamentul de bază, Comisia administrativă întocmeşte o listă a prestaţiilor familiale suplimentare sau speciale pentru orfani reglementate de articolul menţionat. În cazul în care nu există nicio dispoziţie pentru acordarea, de către instituţia competentă, în virtutea unui drept de prioritate, de astfel de prestaţii familiale suplimentare sau speciale pentru orfani în temeiul legislaţiei pe care o aplică, aceasta înaintează, fără întârziere, toate cererile pentru prestaţii familiale, împreună cu documentele şi informaţiile relevante, instituţiei din statul membru a cărui legislaţie i s-a aplicat pentru cea mai lungă perioadă persoanei în cauză şi care prevede astfel de prestaţii familiale suplimentare sau speciale pentru orfani. În anumite cazuri acest lucru poate însemna retrimiterea cererii, în aceleaşi condiţii, către instituţia statului membru în conformitate cu legislaţia căruia persoana în cauză a realizat cea mai scurtă dintre perioadele sale de asigurare sau de rezidenţă.

TITLUL IV: DISPOZIŢII FINANCIARE

CAPITOLUL I: Rambursarea costurilor prestaţiilor în aplicarea articolului 35 şi a articolului 41 din regulamentul de bază

Secţiunea 1: Rambursarea pe baza cheltuielilor reale

Art. 62: Principii

(1)În scopul aplicării articolului 35 şi a articolului 41 din regulamentul de bază, cuantumul real al cheltuielilor pentru prestaţiile în natură, astfel cum rezultă din contabilitatea instituţiei care le-a acordat, este rambursat respectivei instituţii de către instituţia competentă, cu excepţia situaţiei în care se aplică articolul 63 din regulamentul de punere în aplicare.

(2)În cazul în care o parte sau întregul cuantum al cheltuielilor pentru prestaţiile menţionate la alineatul (1) nu reiese din contabilitatea instituţiei care le-a acordat, suma care trebuie să fie restituită se stabileşte pe baza unei sume forfetare calculate pe baza tuturor referinţelor adecvate obţinute din datele disponibile. Comisia administrativă evaluează bazele folosite pentru calcularea sumei forfetare şi decide cuantumul acesteia.

(3) Nu vor fi luate în calcul la rambursare ratele mai mari decât cele aplicabile prestaţiilor în natură acordate persoanelor asigurate care fac obiectul legislaţiei aplicate de instituţia care acordă prestaţiile menţionate la alineatul (1).

Secţiunea 2: Rambursarea pe baza sumelor fixe

Art. 63: Identificarea statelor membre în cauză

(1) Statele membre menţionate la articolul 35 alineatul (2) din regulamentul de bază, ale căror structuri juridice sau administrative sunt de aşa natură încât rambursarea pe baza cheltuielilor reale nu este adecvată, sunt enumerate în anexa 3 la regulamentul de punere în aplicare.

(2)În cazul statelor membre enumerate în anexa 3 la regulamentul de punere în aplicare, cuantumul prestaţiilor în natură acordate:

a)membrilor de familie care îşi au reşedinţa într-un alt stat membru decât persoana asigurată, conform dispoziţiilor articolului 17 din regulamentul de bază; şi

b)titularilor unor pensii şi membrilor de familie ai acestora, conform dispoziţiilor articolului 24 alineatul (1) şi articolelor 25 şi 26 din regulamentul de bază,

se rambursează de către instituţiile competente instituţiilor care acordă prestaţiile menţionate, pe baza unei sume fixe stabilite pentru fiecare an calendaristic. Această sumă fixă este cât mai apropiată posibil de cuantumul cheltuielilor reale.

Art. 64: Metoda de calculare a sumelor fixe lunare şi a sumei fixe totale

(1) Pentru fiecare stat membru creditor, suma fixă lunară pe persoană (F_i) pentru un an calendaristic se obţine prin împărţirea costului anual mediu pe persoană (Y_i), defalcat pe grupa de vârstă (i), la 12, urmată de aplicarea unei reduceri (X) la rezultat, conform următoarei formule:

$F_i = Y_i \times 1/12 \times (1-X)$

unde:

- indicele (i = 1, 2 şi 3) reprezintă cele trei grupe de vârstă folosite pentru calcularea sumelor fixe:

i = 1: persoane sub 20 de ani

i = 2: persoane între 20 şi 64 de ani

i = 3: persoane cu vârsta de 65 de ani sau mai mare decât aceasta;

- Y_i reprezintă costul anual mediu pe persoană pentru persoanele din grupa de vârstă i, definită la alineatul (2);

- coeficientul X (0,20 sau 0,15) reprezintă reducerea definită la alineatul (3).

(2) Costul anual mediu pe persoană (Y_i) din grupa de vârstă i se obţine prin împărţirea cheltuielilor anuale generate de toate prestaţiile în natură acordate de instituţiile statului membru creditor către toate persoanele din grupa de vârstă respectivă, cărora li se aplică legislaţia acestuia şi care îşi au reşedinţa pe teritoriul său, la numărul mediu de persoane în cauză din acea grupă de vârstă în anul calendaristic respectiv. Calculul se bazează pe cheltuielile care au regimul menţionat la articolul 23 din regulamentul de punere în aplicare.

(3) Reducerea aplicată sumei fixe lunare este, în principiu, egală cu 20 % (X = 0,20). Aceasta este egală cu 15 % (X = 0,15) pentru titularii unor pensii şi membrii de familie ai acestora, în cazul în care statul membru competent nu se regăseşte printre cele enumerate în anexa IV la regulamentul de bază.

(4) Pentru fiecare stat membru debitor, suma fixă totală pentru un an calendaristic este egală cu suma produselor obţinute prin înmulţirea, în fiecare grupă de vârstă i, a sumelor fixe determinate lunar pe persoană cu numărul lunilor realizate de persoanele în cauză în statul membru creditor în grupa de vârstă respectivă.

Numărul lunilor realizate de persoanele în cauză în statul membru creditor este egal cu suma lunilor calendaristice dintr-un an calendaristic în timpul căruia, ca urmare a rezidenţei pe teritoriul statului membru creditor, persoanele în cauză au fost eligibile pentru acordarea de prestaţii în natură pe acel teritoriu pe cheltuiala statului membru debitor. Aceste luni sunt determinate pe baza unei evidenţe ţinute în acest scop de instituţia de la locul de reşedinţă, bazate pe documentele care atestă dreptul beneficiarilor, furnizate de către instituţia competentă.

(5) Cel târziu până la 1 mai 2015, Comisia administrativă prezintă un raport specific privind aplicarea prezentului articol, în special privind reducerile menţionate la alineatul (3). Pe baza acestui raport, Comisia administrativă poate prezenta o propunere cuprinzând orice modificări care se pot dovedi necesare pentru a asigura o apropiere cât mai mare între calculul sumelor fixe şi cheltuielile reale suportate şi pentru a garanta faptul că reducerile menţionate la alineatul (3) nu duc la un dezechilibru al plăţilor sau la plăţi duble pentru statele membre.

(6) Comisia administrativă stabileşte metodele de determinare a elementelor pentru calculul sumelor fixe menţionate la alineatele (1)-(5).

(7)Fără a aduce atingere alineatelor (1)-(4), statele membre pot aplica în continuare articolele 94 şi 95 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 pentru calculul sumei fixe până la 1 mai 2015, cu condiţia ca reducerea prevăzută la alineatul (3) să se aplice.

Art. 65: Notificarea costurilor medii anuale

(1) Costul mediu anual pe persoană, pentru un anumit an, pentru fiecare grupă de vârstă, este notificat Comisiei de audit, cel târziu până la sfârşitul celui de-al doilea an care urmează anului respectiv. În cazul în care notificarea nu este făcută în acest termen, se ia în considerare costul mediu anual pe persoană determinat ultima dată de Comisia administrativă pentru un an precedent.

(2) Costurile medii anuale determinate în conformitate cu alineatul (1) se publică anual în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Secţiunea 3: Dispoziţii comune

Art. 66: Procedura de rambursare între instituţii

(1) Rambursările între statele membre vizate se efectuează cât mai prompt posibil. Fiecare instituţie în cauză este obligată să ramburseze creanţele înainte de termenele menţionate în prezenta secţiune, de îndată ce acest lucru este posibil. Niciun litigiu cu privire la o anumită creanţă nu ar trebui să împiedice rambursarea altei sau altor creanţe.

(2) Rambursarea între instituţiile statelor membre, prevăzută la articolele 35 şi 41 din regulamentul de bază, se face prin intermediul organismului de legătură. Este posibil să existe un organism de

legătură separat pentru rambursările făcute în conformitate cu articolul 35 şi cu articolul 41 din regulamentul de bază.

Art. 67: Termene pentru înaintarea şi soluţionarea creanţelor

(1) Creanţele stabilite pe baza nivelului real al cheltuielilor sunt înaintate organismului de legătură al statului membru debitor în termen de 12 luni de la expirarea semestrului calendaristic în timpul căruia aceste creanţe au fost înregistrate în conturile instituţiei creditoare.

(2) Creanţele stabilite pe baza sumelor fixe pentru un an calendaristic sunt înaintate organismului de legătură al statului membru debitor în termen de douăsprezece luni de la sfârşitul lunii în care sunt publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene costurile medii pentru anul respectiv. Evidenţele menţionate la articolul 64 alineatul (4) din regulamentul de punere în aplicare sunt prezentate până la sfârşitul anului care urmează anului de referinţă.

(3)În cazul menţionat la articolul 6 alineatul (5) paragraful al doilea din regulamentul de punere în aplicare, termenul prevăzut la alineatele (1) şi (2) din prezentul articol nu începe să curgă anterior identificării instituţiei competente.

(4) Cererile înaintate după expirarea termenului menţionat la alineatele (1) şi (2) nu sunt luate în considerare.

(5) Creanţele sunt plătite de către instituţia debitoare organismului de legătură al statului membru creditor menţionat la articolul 66 din regulamentul de punere în aplicare în termen de 18 luni de la sfârşitul lunii în timpul căreia acestea au fost înaintate organismului de legătură al statului membru debitor. Acest lucru nu se aplică creanţelor pe care instituţia debitoare le-a respins dintr-un motiv întemeiat în această perioadă.

(6) Orice litigiu cu privire la o creanţă se soluţionează cel mai târziu în termen de 36 de luni de la sfârşitul lunii în care a fost înaintată creanţa.

(7) Comisia de audit facilitează închiderea definitivă a conturilor în cazurile în care nu se poate ajunge la o înţelegere în termenul prevăzut la alineatul (6) şi, la solicitarea justificată a uneia dintre părţi, se pronunţă cu privire la litigiu în termen de şase luni de la sfârşitul lunii în care problema a fost supusă comisiei.

Art. 68: Dobânzi de întârziere şi plăţi anticipate

(1) După expirarea termenului de 18 luni prevăzut la articolul 67 alineatul (5) din regulamentul de punere în aplicare, instituţia creditoare poate percepe dobândă pentru sumele neplătite, cu excepţia cazului în care instituţia debitoare a efectuat, în termen de şase luni de la sfârşitul lunii în care a fost înaintată creanţa, o plată anticipată de cel puţin 90 % din totalul creanţei introduse în temeiul articolului 67 alineatul (1) sau (2) din regulamentul de punere în aplicare. Pentru acele părţi ale creanţei neacoperite de plata anticipată, se poate percepe dobândă doar începând cu expirarea perioadei de 36 de luni prevăzute la articolul 67 alineatul (6) din regulamentul de punere în aplicare.

(2) Dobânzile sunt calculate pe baza ratei de referinţă aplicate de Banca Centrală Europeană pentru principalele sale operaţiuni de refinanţare. Rata de referinţă aplicabilă este cea în vigoare în prima zi a lunii în care trebuie să fie efectuată plata.

(3) Niciun organism de legătură nu este obligat să accepte o plată anticipată prevăzută la alineatul (1). Cu toate acestea, în cazul în care un organism de legătură refuză o asemenea ofertă, instituţia

creditoare nu mai are dreptul să perceapă penalităţi de întârziere a plăţilor aferente cererilor în cauză, cu excepţia celor prevăzute la alineatul (1) teza a doua.

Art. 69: Situaţia conturilor anuale

(1) Comisia administrativă stabileşte situaţia creanţelor pentru fiecare an calendaristic în conformitate cu articolul 72 litera (g) din regulamentul de bază, pe baza raportului Comisiei de audit. În acest scop, organismele de legătură notifică Comisia de audit, în termenele şi în conformitate cu procedurile stabilite de aceasta, cu privire cuantumul cererilor înaintate, soluţionate sau contestate (din poziţia de creditor) şi cu privire la cuantumul cererilor primite, soluţionate sau contestate (din poziţia de debitor).

(2) Comisia administrativă poate efectua orice controale adecvate cu privire la datele statistice şi contabile folosite ca bază pentru întocmirea situaţiei anuale a creanţelor prevăzute la alineatul (1), în special pentru a se asigura că respectă normele stabilite în cadrul prezentului titlu.

CAPITOLUL II: Rambursarea prestaţiilor de şomaj în temeiul articolului 65 din regulamentul de bază

Art. 70: Rambursarea prestaţiilor de şomaj

În cazul în care nu există un acord, în conformitate cu articolul 65 alineatul (8) din regulamentul de bază, instituţia de la locul de reşedinţă solicită instituţiei din statul membru a cărui legislaţie i s-a aplicat ultima dată beneficiarului rambursarea prestaţiilor de şomaj, în temeiul articolului 65 alineatele (6) şi (7) din regulamentul de bază. Cererea respectivă se transmite în termen de şase luni de la sfârşitul semestrului calendaristic pe parcursul căruia a fost efectuată ultima plată a prestaţiei de şomaj pentru care se solicită rambursarea. În cerere se menţionează cuantumul prestaţiilor plătite în intervalul de trei sau cinci luni prevăzut la articolul 65 alineatele (6) şi (7) din regulamentul de bază, perioada pentru care s-au plătit prestaţiile şi datele de identificare ale şomerului. Cererile sunt introduse şi plătite prin intermediul organismelor de legătură ale statelor membre în cauză.

Nu este obligatoriu ca cererile introduse după expirarea termenului menţionat în primul paragraf să fie luate în considerare.

- Articolul 66 alineatul (1) şi articolul 67 alineatele (5)-(7) din regulamentul de punere în aplicare se aplică mutatis mutandis.

După expirarea perioadei de 18 luni prevăzută la articolul 67 alineatul (5) din regulamentul de punere în aplicare, instituţia creditoare poate percepe dobândă pentru sumele neplătite. Dobânda se calculează în conformitate cu articolul 68 alineatul (2) din regulamentul de punere în aplicare.

Suma maximă pentru rambursare, prevăzută la articolul 65 alineatul (6) teza a treia din regulamentul de bază este, în fiecare caz, suma prestaţiei la care ar avea dreptul o persoană în temeiul legislaţiei statului membru care i s-a aplicat ultima dată, dacă această persoană ar fi înregistrată la serviciile de ocupare a forţei de muncă din statul membru respectiv. Cu toate acestea, în ceea ce priveşte relaţiile dintre statele membre enumerate în anexa 5 la regulamentul de punere în aplicare, instituţiile competente din unul dintre aceste state membre, a cărui legislaţie s-a aplicat ultima dată persoanei în cauză, stabilesc suma maximă în fiecare caz, pe baza cuantumului mediu al prestaţiilor de şomaj acordate în anul calendaristic precedent în temeiul legislaţiei statului membru respectiv.

CAPITOLUL III: Recuperarea prestaţiilor acordate, dar necuvenite, recuperarea plăţilor şi cotizaţiilor provizorii, compensarea şi asistenţa pentru recuperarea plăţilor

Secţiunea 1: Principii

Art. 71: Dispoziţii comune

În sensul punerii în aplicare a articolului 84 din regulamentul de bază şi în cadrul definit de acesta, recuperarea creanţelor se face, în cazurile în care este posibil, prin compensare, fie între instituţiile statelor membre în cauză, fie faţă de persoana fizică sau juridică în cauză, în conformitate cu articolele 72-74 din regulamentul de punere în aplicare. În cazul în care recuperarea totală sau parţială a creanţelor prin respectiva procedură de compensare nu este posibilă, restul sumei datorate se recuperează în conformitate cu articolele 75-85 din regulamentul de punere în aplicare.

Secţiunea 2: Compensarea

Art. 72: Prestaţii primite în mod necuvenit

(1)În cazul în care o instituţie dintr-un stat membru a plătit unei persoane prestaţii necuvenite, această instituţie, în condiţiile şi limitele prevăzute de legislaţia pe care o aplică, poate solicita instituţiei oricărui alt stat membru plătitor de prestaţii către persoana în cauză să reţină suma necuvenită plătită din plăţile restante sau plăţile curente pe care aceasta le datorează persoanei în cauză indiferent de domeniul protecţiei sociale în care este plătită prestaţia. Instituţia statului membru solicitat reţine suma în cauză sub rezerva condiţiilor şi limitelor care se aplică acestui tip de procedură de compensare conform legislaţiei pe care o aplică, procedând ca şi cum ar fi făcut ea însăşi plăţile excedentare, şi transferă suma reţinută instituţiei care a plătit prestaţiile necuvenite.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), în cazul în care, la acordarea sau la revizuirea prestaţiilor pentru prestaţii de invaliditate, pensii pentru limită de vârstă şi pensii de urmaş în baza titlului III capitolele 4 şi 5 din regulamentul de bază, instituţia unui stat membru care a plătit unei persoane prestaţii necuvenite poate solicita oricărei instituţii din oricare alt stat membru responsabile de plata prestaţiilor corespunzătoare persoanei în cauză să reţină suma excedentară plătită din plăţile restante datorate persoanei în cauză. După ce această instituţie informează instituţia care a efectuat plata necuvenită în legătură cu plăţile sale restante, instituţia care a efectuat plata necuvenită comunică în termen de două luni suma acesteia. În cazul în care instituţia care trebuie să achite plăţile restante primeşte informaţia în termenul stabilit, aceasta va transfera suma reţinută instituţiei care a efectuat plăţile necuvenite. Dacă este depăşit termenul, respectiva instituţie achită restul de plată fără întârziere faţă de persoana în cauză.

(3)În cazul în care o persoană a beneficiat de asistenţă socială într-un stat membru într-o perioadă în care avea dreptul să primească prestaţii conform legislaţiei unui alt stat membru, organismul care a acordat asistenţa poate, dacă are dreptul legal de a recupera prestaţiile datorate persoanei în cauză, să solicite instituţiei oricărui alt stat membru care are obligaţia de a plăti prestaţii persoanei în cauză să reţină suma plătită cu titlu de asistenţă din sumele pe care acest stat membru le plăteşte persoanei în cauză.

Această dispoziţie se aplică mutatis mutandis oricărui membru de familie al unei persoane care a beneficiat de asistenţă pe teritoriul unui stat membru într-o perioadă în care persoana asigurată avea dreptul să beneficieze de prestaţii pentru respectivul membru de familie conform legislaţiei unui alt stat membru.

Instituţia statului membru care a efectuat o plată necuvenită cu titlul de asistenţă trimite o situaţie a sumelor datorate instituţiei celuilalt membru, care reţine sumele în cauză sub rezerva condiţiilor şi a limitelor care se aplică acestui tip de procedură de compensare conform legislaţiei pe care o aplică şi transferă fără întârziere suma reţinută instituţiei care a efectuat plata necuvenită.

Art. 73: Prestaţii în bani sau cotizaţii plătite cu titlu provizoriu

(1)În sensul aplicării articolului 6 din regulamentul de punere în aplicare, la cel târziu trei luni după ce legislaţia aplicabilă a fost determinată sau după ce instituţia responsabilă de plata prestaţiilor a fost identificată, instituţia care a plătit cu titlu provizoriu prestaţiile în bani redactează o situaţie a sumelor plătite cu titlu provizoriu şi o trimite către instituţia identificată ca fiind competentă.

Instituţia identificată ca fiind competentă pentru plata prestaţiilor reţine suma datorată în urma plăţii cu titlu provizoriu, din plăţile restante pentru prestaţiile corespunzătoare datorate persoanei în cauză, şi transferă fără întârziere suma reţinută către instituţia care a plătit prestaţiile în bani cu titlu provizoriu.

Dacă suma prestaţiilor plătite cu titlu provizoriu depăşeşte plăţile restante sau dacă nu există plăţi restante, instituţia identificată ca fiind competentă reţine această sumă din plăţile curente sub rezerva condiţiilor şi limitelor care se aplică acestui tip de compensare conform legislaţiei pe care o aplică şi transferă fără întârziere suma reţinută instituţiei care a plătit prestaţiile în bani cu titlu provizoriu.

(2) Instituţia care a primit cu titlu provizoriu cotizaţii de la o persoană juridică şi/sau fizică ramburseazăsumele în cauză persoanei care le-a plătit numai după ce a verificat pe lângă instituţia identificată competentă sumele care sunt datorate acestei instituţii, în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din regulamentul de punere în aplicare.

La cererea instituţiei identificate ca fiind competentă, care se va efectua în termen de cel mult trei luni de la determinarea legislaţiei aplicabile, instituţia care a primit cotizaţiile cu titlu provizoriu le va transfera în scopul regularizării situaţiei cotizaţiilor datorate de persoana juridică şi/sau fizică instituţiei identificate ca fiind competentă pentru perioada respectivă. Retroactiv, se consideră că aceste cotizaţii transferate au fost plătite instituţiei identificate ca fiind competentă.

În cazul în care cotizaţiile plătite cu titlu provizoriu depăşesc suma pe care persoana juridică şi/sau fizică o datorează instituţiei identificate ca fiind competentă, instituţia care a primit cotizaţiile cu titlu provizoriu ramburseazăsuma excedentară persoanei juridice şi/sau fizice în cauză.

Art. 74: Costuri legate de compensare

Nu se plătesc cheltuieli în cazul în care datoria este recuperată prin procedura de compensare prevăzută la articolele 72 şi 73 din regulamentul de punere în aplicare.

Secţiunea 3: Recuperarea creanţelor

Art. 75: Definiţii şi dispoziţie comună

(1)În scopul acestei secţiuni:

- "creanţă" înseamnă toate creanţele legate de prestaţii plătite sau acordate în mod necuvenit, inclusiv dobânzi, amenzi, penalităţi administrative şi orice alte taxe şi costuri asociate creanţei în onformitate cu legislaţia statului membru care revendică creanţa;

- "parte solicitantă" înseamnă, cu privire la fiecare stat membru, orice instituţie care transmite o cerere de informaţii, notificare sau recuperare a unei creanţe, astfel cum este definită mai sus;

- "parte solicitată" înseamnă, cu privire la fiecare stat membru, orice instituţie căreia i se poate transmite o cerere de informaţii, notificare sau recuperare a unei creanţe.

(2) Cererile şi orice alte comunicări conexe între statele membre se adresează, în general, prin intermediul instituţiilor desemnate.

(3)Măsurile practice de punere în aplicare, inclusiv, printre altele, cele referitoare la articolul 4 din regulamentul de punere în aplicare şi cele de stabilire a unui prag minim pentru sumele pentru care se poate prezenta o cerere, sunt luate în considerare de către Comisia administrativă.

Art. 76: Cereri de informaţii

(1) La cererea părţii solicitante, partea solicitată îi comunică informaţiile ce îi sunt necesare acesteia în vederea recuperării unei creanţe.

Pentru a obţine aceste informaţii, partea solicitată face uz de competenţele prevăzute în actele cu putere de lege sau actele administrative aplicabile pentru recuperarea creanţelor similare provenite din propriul stat membru.

(2)În cererea de informaţii se menţionează numele, cea mai recentă adresă cunoscută şi orice alte informaţii despre persoana fizică sau juridică la care se referă informaţiile solicitate, precum şi natura şi valoarea creanţei pentru care se face cererea de informaţii.

(3) Partea solicitată nu este obligată să transmită informaţii:

a)pe care nu le-ar putea obţine în vederea recuperării creanţelor similare apărute în propriul stat membru;

b)care ar constitui un secret comercial, industrial sau profesional; sau

c)a căror comunicare ar aduce atingere siguranţei sau ordinii publice din statul membru respectiv.

(4) Partea solicitată informează partea solicitantă în legătură cu motivele care o împiedică să furnizeze informaţiile solicitate.

Art. 77: Notificare

(1) La cererea părţii solicitante şi în conformitate cu normele legale în vigoare privind notificarea unor instrumente sau decizii similare în propriul stat membru, partea solicitată notifică destinatarul cu privire la toate instrumentele şi deciziile, inclusiv cele de natură juridică, referitoare la o creanţă şi/sau la recuperarea acesteia emise în statul membru al părţii solicitante.

(2)În cererea de notificare se menţionează numele şi adresa destinatarului, precum şi orice alte informaţii relevante referitoare la identificarea acestuia, la care partea solicitantă are acces în mod normal, natura şi subiectul instrumentului sau ale deciziei care face obiectul notificării şi, dacă este cazul, numele, adresa şi orice alte informaţii relevante la care partea solicitantă are acces în mod normal, cu privire la debitor şi la creanţa la care se referă instrumentul sau decizia, precum şi orice altă informaţie utilă.

(3) Partea solicitată comunică imediat părţii solicitante acţiunea întreprinsă ca reacţie la cererea de notificare şi, în special, data la care decizia sau instrumentul i-a fost transmis destinatarului.

Art. 78: Cererea de recuperare

(1) Cererea de recuperare a unei creanţe, adresată de partea solicitantă părţii solicitate, este însoţită de o copie oficială sau certificată a instrumentului care permite executarea acesteia, emisă în statul membru al părţii solicitante şi, dacă este cazul, originalul sau copia certificată a altor documente necesare pentru recuperare.

(2) Organismul solicitant poate să facă o cerere de recuperare numai dacă:

a)creanţa şi/sau instrumentul care permite punerea în aplicare a acesteia nu sunt contestate în propriul stat membru, cu excepţia cazurilor în care se aplică articolul 81 alineatul (2) paragraful al doilea din regulamentul de punere în aplicare;

b)a pus în aplicare, în propriul stat membru, procedurile de recuperare adecvate de care dispune în baza instrumentului menţionat la alineatul (1), iar măsurile luate nu duc la plata integrală a creanţei;

c)nu a expirat termenul de prescripţie, în conformitate cu propria legislaţie.

(3)În cererea de recuperare se menţionează:

a)numele, adresa şi orice alte informaţii necesare pentru identificarea persoanei fizice sau juridice în cauză şi/sau a părţii terţe deţinătoare a activelor acesteia;

b)numele, adresa şi orice alte informaţii necesare pentru identificarea părţii solicitante;

c)o referire la instrumentul care permite punerea în aplicare a recuperării, emis în statul membru al părţii solicitante;

d)natura şi valoarea creanţei, inclusiv capitalul, dobânda, amenzi, penalităţi administrative şi orice alte taxe şi costuri datorate, indicate în monedele statelor membre ale celor două părţi;

e)data notificării destinatarului cu privire la instrument, efectuată de partea solicitantă şi/sau de partea solicitată;

f)data de la care şi perioada în care punerea în aplicare este posibilă conform legislaţiei în vigoare în statul membru al părţii solicitante;

g)orice alte informaţii utile.

(4) Cererea de recuperare conţine de asemenea o declaraţie din partea părţii solicitante prin care se confirmă că s-au îndeplinit condiţiile prevăzute la alineatul (2).

(5) Partea solicitantă comunică părţii solicitate orice informaţie utilă referitoare la situaţia care a generat cererea de recuperare, imediat ce ia cunoştinţă de aceasta.

Art. 79: Instrumentul care permite punerea în aplicare a recuperării

(1)În conformitate cu articolul 84 alineatul (2) din regulamentul de bază, instrumentul care permite recuperarea creanţei este recunoscut direct şi considerat automat ca un instrument care permite executarea creanţei de către statul membru al părţii solicitate.

(2)Fără a aduce atingere alineatului (1), instrumentul care permite executarea creanţei poate fi omologat, recunoscut, completat sau înlocuit cu un instrument care autorizează executarea pe teritoriul statului membru al părţii solicitate, dacă acest lucru este oportun şi dacă este în conformitate cu dispoziţiile legislative în vigoare în statul membru respectiv.

În termen de trei luni de la data primirii cererii, statele membre fac toate eforturile pentru a finaliza formalităţile de omologare, de recunoaştere, de completare sau de înlocuire a titlului, cu excepţia cazurilor în care se aplică dispoziţiile paragrafului al treilea din prezentul alineat. Statele membre nu pot refuza finalizarea acestor formalităţi dacă instrumentul care permite executarea este corect întocmit. În cazul depăşirii termenului de trei luni, autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă asupra motivelor care au determinat depăşirea.

Dacă una dintre aceste formalităţi dă naştere vreunei contestaţii cu privire la creanţă şi/sau la instrumentul care permite executarea emis de partea solicitantă, se aplică articolul 81 din regulamentul de punere în aplicare.

Art. 80: Formalităţi şi termene de plată

(1) Creanţele se recuperează în moneda statului membru al părţii solicitate. Partea solicitată transferă părţii solicitante întreaga valoare a creanţei pe care a recuperat-o.

(2)În cazul în care actele cu putere de lege sau dispoziţiile administrative în vigoare în propriul stat membru o permit şi după consultarea părţii solicitante, partea solicitată poate să îi acorde debitorului un termen de plată sau să autorizeze plata eşalonată. Orice dobândă percepută de partea solicitată pentru acordarea acestui termen este de asemenea remisă părţii solicitante.

De la data la care instrumentul care permite executarea creanţei este direct recunoscut în conformitate cu articolul 79 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare sau omologat, recunoscut, completat sau înlocuit în conformitate cu articolul 79 alineatul (2) din regulamentul de punere în aplicare, se percepe o dobândă pentru întârzierea la plată în conformitate cu actele cu putere de lege sau dispoziţiile administrative în vigoare în statul membru al părţii solicitate, iar cuantumul acesteia se remite de asemenea părţii solicitante.

Art. 81: Contestarea creanţei sau a instrumentului care permite executarea recuperării acesteia şi contestarea măsurilor de executare

(1)În cazul în care, în timpul procedurii de recuperare, creanţa şi/sau instrumentul care permite executarea emise în statul membru al părţii solicitante sunt contestate de una dintre părţile vizate, acţiunea este supusă atenţiei autorităţilor competente din statul membru al părţii solicitante în conformitate cu legile în vigoare în acel stat membru. Partea solicitantă notifică fără întârziere partea solicitată cu privire la această acţiune. Partea vizată poate, de asemenea, informa partea solicitată cu privire la acţiune.

(2) De îndată ce partea solicitată a primit notificarea sau informarea menţionate la alineatul (1), fie de la partea solicitantă, fie de la partea vizată, îşi suspendă procedura de executare până când autoritatea competentă ia o decizie, cu excepţia cazului în care partea solicitantă face o cerere contrară în conformitate cu paragraful al doilea din prezentul alineat. În cazul în care consideră că este necesar şi fără a aduce atingere dispoziţiilor articolului 84 din regulamentul de punere în aplicare, partea solicitată poate să ia măsuri asiguratorii pentru a garanta recuperarea, în măsura în care actele cu putere de lege din propriul stat membru permit o astfel de acţiune pentru creanţe de acest fel.

Fără a aduce atingere primului paragraf, partea solicitantă poate, în conformitate cu actele cu putere de lege şi practicile administrative în vigoare în propriul stat membru, să ceară părţii solicitate să recupereze creanţa contestată, dacă acest lucru este permis conform actelor cu putere de lege şi practicilor administrative în vigoare în statul membru al părţii solicitate. În cazul în care rezultatul contestaţiei îi este favorabil debitorului, partea solicitantă are obligaţia de a rambursa orice sume recuperate, la care se adaugă orice compensaţie datorată în conformitate cu legislaţia în vigoare în statul membru al părţii solicitate.

(3)În cazul în care contestaţia se referă la măsurile de executare aplicate în statul membru al părţii solicitate, acţiunea este supusă autorităţii competente din acel stat membru, în conformitate cu actele cu putere de lege în vigoare în acesta.

(4)În cazul în care autoritatea competentă către care a fost înaintată acţiunea, în conformitate cu alineatul (1), este un tribunal judiciar sau administrativ, decizia acestuia, în condiţiile în care este favorabilă părţii solicitante şi permite recuperarea creanţei în statul membru al părţii solicitante, constituie "instrumentul care permite executarea" în conformitate cu articolele 78 şi 79 din regulamentul de punere în aplicare, iar recuperarea creanţei se efectuează pe baza acestei decizii.

Art. 82: Limitele asistenţei

(1) Partea solicitată nu are obligaţia:

a)să acorde asistenţă în conformitate cu articolele 78-81 din regulamentul de punere în aplicare dacă, din cauza situaţiei debitorului, recuperarea creanţei poate să creeze dificultăţi economice sau sociale grave în statul membru al părţii solicitate, cu condiţia ca actele cu putere de lege şi practicile administrative în vigoare în statul membru al părţii solicitante să permită astfel de acţiuni pentru creanţe similare la nivel naţional;

b)să acorde asistenţă conform dispoziţiilor articolelor 76-81 din regulamentul de punere în aplicare dacă cererea iniţială înaintată în temeiul articolelor 76-78 din regulamentul de punere în aplicare vizează creanţe mai vechi de cinci ani, calculaţi din momentul în care s-a stabilit conformitatea instrumentului care permite recuperarea cu actele cu putere de lege şi practicile administrative în vigoare în statul membru al părţii solicitante la data cererii. Cu toate acestea, dacă creanţa sau instrumentul sunt contestate, termenul se calculează din momentul în care statul membru al părţii solicitante stabileşte că creanţa sau titlul executoriu care permite recuperarea nu mai poate face obiectul unei contestaţii.

(2) Partea solicitată informează partea solicitantă în legătură cu motivele pentru care nu satisface o cerere de asistenţă.

Art. 83: Termene de prescripţie

(1) Chestiunile privind termenele de prescripţie se află sub incidenţa:

a)legilor în vigoare în statul membru al părţii solicitante, în măsura în care acestea privesc creanţa şi/sau instrumentul care permite executarea acesteia; şi

b)legilor în vigoare în statul membru al părţii solicitate, în măsura în care acestea privesc măsurile executare din statul respectiv.

Termenele de prescripţie conforme cu legislaţia în vigoare în statul membru al părţii solicitate se calculează începând cu data recunoaşterii directe sau a omologării, recunoaşterii, completării sau înlocuirii în conformitate cu articolul 79 din regulamentul de punere în aplicare.

(2) Demersurile efectuate de partea solicitată pentru recuperarea creanţelor în conformitate cu cererea de asistenţă, care, dacă ar fi fost efectuate de partea solicitantă, ar fi avut drept efect suspendarea sau întreruperea termenului de prescripţie în conformitate cu normele legislative în vigoare în statul membru în care se află sediul acesteia, sunt considerate, din punctul de vedere al acestui efect, realizate în statul membru respectiv.

Art. 84: Măsuri asiguratorii

În urma unei cereri justificate înaintate de către partea solicitantă, partea solicitată ia măsuri asiguratorii pentru a garanta recuperarea unei creanţe, în măsura în care acest lucru este permis conform actelor cu putere de lege în vigoare în statul membru al părţii solicitate.

În scopul punerii în aplicare a primului paragraf, dispoziţiile şi procedurile prevăzute la articolele 78, 79, 81 şi 82 din regulamentul de punere în aplicare se aplică mutatis mutandis.

Art. 85: Costuri legate de recuperare

(1) Partea solicitată recuperează de la persoana fizică sau juridică în cauză toate cheltuielile aferente recuperării şi păstrează suma, în conformitate cu actele cu putere de lege din propriul stat membru, aplicabile unor creanţe similare.

(2) Asistenţa reciprocă acordată în temeiul prezentei secţiuni este, ca regulă generală, gratuită. Cu toate acestea, atunci când recuperarea prezintă o problemă specifică sau presupune costuri foarte mari, partea solicitantă şi partea solicitată pot să convină asupra unor formalităţi de rambursare speciale pentru recuperarea în cauză.

(3) Statul membru al părţii solicitante rămâne răspunzător în faţa statului membru al părţii solicitate pentru orice costuri şi pierderi suferite ca urmare a unor acţiuni considerate neîntemeiate din punctul de vedere al conţinutului creanţei sau din punctul de vedere al valabilităţii instrumentului emis de partea solicitantă.

Art. 86: Clauză de revizuire

(1) Cel târziu în al patrulea an calendaristic de la data intrării în vigoare a regulamentului de punere în aplicare, Comisia administrativă prezintă un raport comparativ privind termenele prevăzute la articolul 67 alineatele (2), (5) şi (6) din regulamentul de punere în aplicare.

Pe baza respectivului raport, Comisia Europeană poate, dacă este necesar, să prezinte propuneri de revizuire a acestor termene în scopul reducerii semnificative a acestora.

(2) Cel târziu la data menţionată la alineatul (1), Comisia administrativă evaluează şi regulile de transformare a perioadelor prevăzute la articolul 13 în vederea simplificării acestora, în măsura posibilului.

(3) Cel târziu până la 1 mai 2015, Comisia administrativă prezintă un raport de evaluare specifică a aplicării titlului IV capitolele I şi III din regulamentul de punere în aplicare, în special în ceea ce priveşte procedurile şi termenele menţionate la articolul 67 alineatele (2), (5) şi (6) din regulamentul

de punere în aplicare şi procedurile de recuperare menţionate la articolele 7 5-85 din regulamentul de punere în aplicare.

Din perspectiva respectivului raport, Comisia Europeană poate, dacă este necesar, să prezinte propuneri adecvate de modificare a acestor proceduri, pentru a le face mai eficiente şi mai echilibrate.

TITLUL V: DISPOZIŢII DIVERSE, TRANZITORII ŞI FINALE

Art. 87: Controale medicale şi administrative

(1)Fără a aduce atingere altor dispoziţii, atunci când un beneficiar sau un solicitant de prestaţii sau un membru de familie al acestora îşi are locul de şedere sau reşedinţa pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care instituţia debitoare îşi are sediul, examenul medical se efectuează, la cererea acestei instituţii, de către instituţia din locul de şedere sau de reşedinţă al beneficiarului, în conformitate cu procedurile prevăzute de legislaţia aplicată de această instituţie.

Instituţia debitoare informează instituţia din locul de şedere sau de reşedinţă cu privire la orice cerinţe speciale, după caz, care trebuie respectate şi cu privire la punctele care trebuie acoperite în cadrul controlului medical.

(2) Instituţia de la locul de şedere sau de la locul de reşedinţă transmite un raport instituţiei debitoare care a solicitat controlul medical. Această instituţie se supune concluziilor instituţiei de la locul de şedere sau de reşedinţă.

Instituţia debitoare îşi rezervă dreptul de a supune beneficiarul unui nou control medical efectuat de către un medic ales de aceasta. Cu toate acestea, beneficiarului poate să i se ceară deplasarea în statul membru al instituţiei debitoare numai dacă acesta este în măsură să întreprindă călătoria evitând orice risc pentru sănătatea sa şi dacă instituţia debitoare îşi asumă costul călătoriei şi al cazării.

(3) Atunci când un beneficiar sau un solicitant de prestaţii sau un membru de familie al acestuia îşi are locul de şedere sau reşedinţa pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care îşi are sediul instituţia debitoare, controlul administrativ este efectuat, la cererea instituţiei debitoare, de către instituţia de la locul de şedere sau de reşedinţă al beneficiarului.

În acest caz se aplică alineatul (2).

(4) Alineatele (2) şi (3) se aplică şi pentru a stabili sau verifica starea de dependenţă a unui beneficiar sau solicitant de prestaţii pentru îngrijiri pe termen lung menţionate la articolul 34 din regulamentul de bază.

(5) Autorităţile sau instituţiile competente din două sau mai multe state membre pot conveni asupra dispoziţiilor şi procedurilor specifice pentru îmbunătăţirea, în întregime sau parţial, a disponibilităţii solicitanţilor şi beneficiarilor de a se integra pe piaţa muncii şi a participării acestora la orice sisteme sau programe disponibile în statul membru de şedere sau de reşedinţă în acest scop.

(6) Prin derogare de la principiul cooperării administrative comune gratuite prevăzut la articolul 76 alineatul (2) din regulamentul de bază, suma efectivă a cheltuielilor privind controalele menţionate la alineatele (1)-(5) se ramboursează instituţiei care a fost însărcinată cu acestea, de către instituţia debitoare care a solicitat efectuarea lor.

Art. 88: Notificări

(1) Statele membre comunică Comisiei Europene coordonatele organismelor menţionate la articolul 1 literele (m), (q) şi (r) din regulamentul de bază şi la articolul 1 alineatul (2) literele (a) şi (b) din regulamentul de punere în aplicare, precum şi ale instituţiilor desemnate în conformitate cu regulamentul de punere în aplicare.

(2) Organismelor menţionate la alineatul (1) li se alocă o identitate electronică sub forma unui cod de identificare şi a unei adrese electronice.

(3) Comisia administrativă stabileşte structura, conţinutul şi modalităţile, inclusiv modelul şi formatul comun, pentru comunicarea informaţiilor menţionate la alineatul (1).

(4) Anexa 4 la regulamentul de punere în aplicare cuprinde informaţii referitoare la baza de date publică care conţine informaţiile menţionate la alineatul (1). Baza de date este creată şi administrată de Comisia Europeană. Cu toate acestea, statele membre sunt responsabile pentru introducerea în baza de date a coordonatelor lor naţionale de contact. De asemenea, statele membre asigură acurateţea informaţiilor privind coordonatele lor naţionale de contact solicitate în temeiul alineatului (1).

(5) Statele membre au obligaţia de a actualiza constant informaţiile menţionate la alineatul (1).

Art. 89: Informarea

(1) Comisia administrativă pregăteşte informaţiile necesare pentru a se asigura că părţile implicate îşi cunosc drepturile şi formalităţile administrative necesare pentru a şi le putea exercita. Dacă este posibil, aceste informaţii sunt difuzate prin mijloace electronice, prin publicarea lor pe site-uri accesibile publicului. Comisia administrativă se asigură că informaţiile sunt actualizate în mod periodic şi monitorizează calitatea serviciilor prestate clienţilor.

(2) Comitetul consultativ menţionat la articolul 75 din regulamentul de bază poate emite avize şi recomandări referitoare la ameliorarea informaţiilor şi a difuzării acestora.

(3) Autorităţile competente se asigură că instituţiile lor sunt informate şi aplică dispoziţiile comunitare, de natură legislativă sau de altă natură, inclusiv deciziile Comisiei administrative, în domeniile care se află sub incidenţa regulamentului de bază şi a regulamentului de punere în aplicare.

Art. 90: Schimbul valutar

În scopul punerii în aplicare a regulamentului de bază şi a regulamentului de punere în aplicare, cursul de schimb între cele două monede este cursul de referinţă publicat de Banca Centrală Europeană. Comisia administrativă fixează data care trebuie luată în considerare pentru stabilirea cursului de schimb.

Art. 91: Statistici

Autorităţile competente întocmesc statistici referitoare la aplicarea regulamentului de bază şi a regulamentului de punere în aplicare şi le transmit secretariatului Comisiei administrative. Aceste date sunt culese şi ordonate în conformitate cu planul şi metoda stabilite de către Comisia administrativă. Comisia Europeană este însărcinată cu difuzarea informaţiilor.

Art. 92: Modificarea anexelor

Anexele 1, 2, 3, 4 şi 5 la regulamentul de punere în aplicare şi anexele VI, VII, VIII şi IX la regulamentul de bază pot fi modificate printr-un regulament al Comisiei, la cererea Comisiei administrative.

Art. 93: Dispoziţii tranzitorii

- Articolul 87 din regulamentul de bază se aplică în situaţiile care intră sub incidenţa regulamentului de punere în aplicare.

Art. 94: Dispoziţii tranzitorii privind pensiile

(1)În cazul apariţiei unui caz înainte de data intrării în vigoare a regulamentului de punere în aplicare, pe teritoriul statului membru vizat, şi dacă cererea pentru pensie nu a fost soluţionată înainte de această dată, solicitarea conduce la o acordare dublă, în măsura în care beneficiile trebuie acordate, în funcţie de caz, pentru o perioadă precedentă acelei date:

a)pentru perioada precedentă datei intrării în vigoare a regulamentului de punere în aplicare pe teritoriul statului membru în cauză, în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 sau cu acordurile în vigoare între statele membre vizate;

b)pentru perioada care începe la data intrării în vigoare a regulamentului de punere în aplicare pe teritoriul statului membru în cauză, în conformitate cu regulamentul de bază.

Cu toate acestea, dacă suma calculată în conformitate cu dispoziţiile menţionate la litera (a) este mai mare decât cea calculată în conformitate cu dispoziţiile menţionate la litera (b), persoana vizată continuă să aibă dreptul să primească suma calculată în conformitate cu dispoziţiile menţionate la litera (a).

(2) Introducerea unei cereri pentru indemnizaţii de invaliditate şi pentru prestaţii pentru limită de vârstă sau de urmaşi, la o instituţie a unui stat membru, începând de la data intrării în vigoare a regulamentului de punere în aplicare pe teritoriul statului membru vizat, impune revizuirea din oficiu, în conformitate cu dispoziţiile regulamentului de bază, a prestaţiilor care au fost acordate pentru acelaşi caz, înainte de acea dată, de către instituţia sau instituţiile unuia sau mai multor state membre; o asemenea revizuire nu poate avea drept rezultat reducerea sumei prestaţiei acordate.

Art. 95: Perioada de tranziţie pentru schimburile electronice de date

(1) Fiecare stat membru poate beneficia de o perioadă de tranziţie pentru schimbul de date prin mijloace electronice, conform articolului 4 alineatul (2) din regulamentul de punere în aplicare.

Aceste perioade de tranziţie nu depăşesc 24 de luni de la data intrării în vigoare a regulamentului de punere în aplicare.

Cu toate acestea, dacă furnizarea infrastructurii comunitare necesare (Schimbul electronic de informaţii privind securitatea socială - EESSI) este întârziată în mod semnificativ, în ceea ce priveşte intrarea în vigoare a regulamentului de punere în aplicare, Comisia administrativă poate conveni prelungirea corespunzătoare a acestor perioade.

(2) Modalităţile practice privind orice perioade de tranziţie necesare menţionate la alineatul (1) sunt stabilite de Comisia administrativă, în vederea asigurării schimbului necesar de date pentru punerea în aplicare a regulamentului de bază şi a regulamentului de punere în aplicare.

Art. 96: Abrogare

(1) Regulamentul (CEE) nr. 574/72 se abrogă de la 1 mai 2010.

Cu toate acestea, Regulamentul (CEE) nr. 574/72 rămâne în vigoare şi continuă să producă efecte juridice, în sensul:

a)Regulamentului (CE) nr. 859/2003 al Consiliului din 14 mai 2003 de extindere a dispoziţiilor Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 şi Regulamentului (CEE) nr. 574/72 la resortisanţii unor ţări terţe care nu fac obiectul dispoziţiilor respective exclusiv pe motive de cetăţenie ([1]) atât timp cât regulamentul respectiv nu este abrogat sau modificat;

([1])JO L 124, 20.5.2003, p. 1.

b)Regulamentului (CEE) nr. 1661/85 al Consiliului din 13 iunie 1985 de stabilire a adaptărilor tehnice la normele Comunităţii privind securitatea socială a lucrătorilor migranţi cu privire la Groenlanda ([2]), atât timp cât regulamentul respectiv nu este abrogat sau modificat;

([2])JO L 160, 20.6.1985, p. 7.

c)Acordului privind Spaţiul Economic European ([3]), Acordului dintre Comunitatea Europeană şi statele membre, pe de o parte, şi Confederaţia Elveţiană, pe de altă parte, cu privire la libera circulaţie a persoanelor ([4]), precum şi alte acorduri care includ o trimitere la Regulamentul (CEE) nr. 574/72, atât timp cât aceste acorduri se modifică pe baza regulamentului de punere în aplicare.

([3])JO L 1, 3.1.1994, p. 1.

([4])JO L 114, 30.4.2002, p. 6.

(2)În Directiva 98/49/CE a Consiliului din 29 iunie 1998 privind protecţia dreptului la pensie suplimentară al lucrătorilor salariaţi şi al lucrătorilor care desfăşoară activităţi independente care se deplasează în cadrul Comunităţii ([1]) şi, în general, în toate celelalte acte comunitare, trimiterile la Regulamentul (CEE) nr. 574/72 se consideră trimiteri la regulamentul de punere în aplicare.

([1])JO L 209, 25.7.1998, p. 46.

Art. 97: Publicarea şi intrarea în vigoare

Prezentul regulament se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Acesta intră în vigoare la 1 mai 2010.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale şi se aplică direct în toate statele membre.

-****-

Adoptat la Strasbourg, 16 septembrie 2009.

Pentru Parlamentul European

Preşedintele

J. BUZEK

Pentru Consiliu

Preşedintele

C. MALMSTROM

ANEXA 1: Dispoziţii de punere în aplicare a acordurilor bilaterale rămase în vigoare şi a noilor acorduri bilaterale de punere în aplicare

[menţionate la articolul 8 alineatul (1) şi articolul 9 alineatul (2) din regulamentul de punere în aplicare]

1.BELGIA-DANEMARCA

Schimburile de scrisori din 8 mai 2006 şi 21 iunie 2006 referitoare la Acordul privind rambursarea sumei reale a prestaţiei prevăzute către membrii de familie ai unei persoane, asigurate în Belgia, care desfăşoară o activitate salariată sau independentă, în situaţia în care membrii de familie îşi au reşedinţa în Danemarca, şi către pensionari şi/sau membri ai familiilor acestora care sunt asiguraţi în Belgia, dar îşi au reşedinţa în Danemarca.

2.BELGIA-GERMANIA

Acordul din 29 ianuarie 1969 privind colectarea şi recuperarea cotizaţiilor de securitate socială.

*(la data 11-Apr-2017 punctul 3. din anexa 1 eliminat de Art. 2, punctul 1., alin. (A) din **Regulamentul 492/21-mar-2017**)*

4.BELGIA-SPANIA

Acordul din 25 mai 1999 privind rambursarea prestaţiilor în natură în conformitate cu dispoziţiile Regulamentelor (CEE) nr. 1408/71 şi (CEE) nr. 574/72.

5.BELGIA-FRANŢA

(a) Acordul din 4 iulie 1984 referitor la controlul medical al lucrătorilor frontalieri care îşi au reşedinţa într-un stat şi sunt angajaţi în celălalt stat.

(b) Acordul din 14 mai 1976 privind renunţarea la rambursarea costurilor controalelor administrative şi medicale, adoptat în conformitate cu articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

(c) Acordul din 3 octombrie 1977 referitor la punerea în aplicare a articolului 92 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 (recuperarea cotizaţiilor de securitate socială).

(d) Acordul din 29 iunie 1979 privind renunţarea reciprocă la rambursările prevăzute la articolul 70 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 (cheltuieli pentru prestaţiile de şomaj).

(e)Înţelegerea administrativă din 6 martie 1979 referitoare la modalităţile de punere în aplicare a acordului suplimentar din 12 octombrie 1978 la convenţia privind securitatea socială între Belgia şi Franţa în ceea ce priveşte dispoziţiile referitoare la lucrătorii independenţi.

(f) Schimburile de scrisori din 21 noiembrie 1994 şi 8 februarie 1995 privind procedurile de stingere a creanţelor reciproce în temeiul articolelor 93, 94, 95 şi 96 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

6.BELGIA-ITALIA

(a) Acordul din 12 ianuarie 1974 de punere în aplicare a articolului 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

(b) Acordul din 31 octombrie 1979 de punere în aplicare a articolului 18 alineatul (9) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

(c) Schimburile de scrisori din 10 decembrie 1991 şi 10 februarie 1992 privind rambursarea creanţelor reciproce în conformitate cu articolul 93 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

(d) Acordul din 21 noiembrie 2003 privind modalităţile de stingere a creanţelor reciproce în temeiul articolelor 94 şi 95 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului.

7.BELGIA-LUXEMBURG

a)Acordul din 28 ianuarie 1961 privind recuperarea cotizaţiilor de securitate socială.

b)Acordul din 16 aprilie 1976 privind renunţarea la rambursarea costurilor controalelor administrative şi medicale, prevăzut la articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

8.BELGIA-ŢĂRILE DE JOS

*(la data 11-Jan-2011 punctul 8., alin. (A) din anexa 1 eliminat de Art. 2, punctul 1., alin. (A) din **Regulamentul 1244/09-dec-2010**)*

(b) Acordul din 13 martie 2006 privind asigurarea de sănătate.

(c) Acordul din 12 august 1982 privind asigurarea de sănătate, maternitate şi invaliditate.

9.BELGIA-REGATUL UNIT

(a) Schimburile de scrisori din 4 mai şi 14 iunie 1976 privind articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (renunţarea la rambursarea costurilor controalelor administrative şi medicale).

(b) Schimburile de scrisori din 18 ianuarie şi 14 martie 1977 referitoare la articolul 36 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 [înţelegere privind rambursarea sau renunţarea la rambursarea costurilor pentru prestaţiile în natură acordate în temeiul dispoziţiilor titlului III capitolul 1 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71], astfel cum au fost modificate prin schimburile de scrisori din 4 mai şi 23 iulie 1982 [acord pentru rambursarea costurilor suportate în temeiul articolului 22 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71].

10.BULGARIA-REPUBLICA CEHĂ

- Articolul 29 alineatele (1) şi (3) din Acordul din 25 noiembrie 1998 şi articolul 5 alineatul (4) din Acordul administrativ din 30 noiembrie 1999 privind renunţarea la rambursarea costurilor controalelor administrative şi medicale.

11.BULGARIA-GERMANIA

Articolele 8 şi 9 din Acordul administrativ privind aplicarea convenţiei de securitate socială din 17 decembrie 1997 în domeniul pensiilor.

12.REPUBLICA CEHĂ-SLOVACIA

Articolele 15 şi 16 din Înţelegerea administrativă din 8 ianuarie 1993 privind specificarea unui sediu al angajatorului şi a locului de reşedinţă pentru punerea în aplicare a articolului 20 din Convenţia din 29 octombrie 1992 privind securitatea socială.

13.DANEMARCA-IRLANDA

Schimburile de scrisori din 22 decembrie 1980 şi 11 februarie 1981 privind renunţarea reciprocă la rambursarea costurilor prestaţiilor în natură în caz de boală, maternitate, accidente la locul de muncă şi boli profesionale, a prestaţiilor de şomaj, precum şi a costurilor referitoare la controalele administrative şi medicale [articolul 36 alineatul (3) şi articolul 63 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 şi articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72].

*(la data 11-Apr-2017 punctul 14. din anexa 1 eliminat de Art. 2, punctul 1., alin. (B) din **Regulamentul 492/21-mar-2017**)*

15.DANEMARCA-SPANIA

Acordul din 11 decembrie 2006 privind plata în avans, termenele şi rambursarea sumei reale a prestaţiei prevăzute către membrii de familie ai unei persoane, asigurate în Spania, care desfăşoară o activitate salariată sau independentă, în situaţia în care membrii de familie îşi au reşedinţa în Danemarca şi către pensionari şi/sau membri ai familiilor acestora care sunt asiguraţi în Spania, dar îşi au reşedinţa în Danemarca.

*(la data 01-Jan-2014 punctul 16. din anexa 1 eliminat de Art. 2, punctul 1. din **Regulamentul 1372/19-dec-2013**)*

*(la data 01-Jan-2015 punctul 17. din anexa 1 eliminat de Art. 1, alin. (1) din **Regulamentul 1368/17-dec-2014**)*

*(la data 11-Jan-2011 punctul 18. din anexa 1 eliminat de Art. 2, punctul 1., alin. (D) din **Regulamentul 1244/09-dec-2010**)*

*(la data 01-Jan-2014 punctul 19. din anexa 1 eliminat de Art. 2, punctul 1., alin. (B) din **Regulamentul 1372/19-dec-2013**)*

20.DANEMARCA-PORTUGALIA

Acordul din 17 aprilie 1998 privind renunţarea parţială la rambursarea costurilor pentru prestaţiile în natură în caz de boală, de maternitate, în cazul unor accidente de muncă şi boli profesionale şi a costurilor controalelor administrative şi medicale.

21.DANEMARCA-FINLANDA

- Articolul 15 din Convenţia nordică de securitate socială din 18 august 2003: înţelegere de renunţare reciprocă la rambursare în temeiul articolelor 36, 63 şi 70 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 (costuri pentru prestaţii în natură pentru boală şi maternitate, accidente la locul de muncă şi boli profesionale şi prestaţii de şomaj) şi al articolului 105 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (costurile controalelor administrative şi medicale).

22.DANEMARCA-SUEDIA

- Articolul 15 din Convenţia nordică de securitate socială din 18 august 2003: acord de renunţare reciprocă la rambursare în temeiul articolelor 36, 63 şi 70 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 (costuri pentru prestaţii în natură pentru boală şi maternitate, accidente la locul de muncă şi boli profesionale şi prestaţii de şomaj) şi al articolului 105 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (costurile controalelor administrative şi medicale).

23.DANEMARCA-REGATUL UNIT

Schimburile de scrisori din 30 martie şi 19 aprilie 1977 astfel cum au fost modificate prin schimburile de scrisori din 8 noiembrie 1989 şi 10 ianuarie 1990 referitoare la acordul privind renunţarea la rambursarea costurilor pentru prestaţiile în natură şi a celor pentru controalele administrative şi medicale.

24.GERMANIA-FRANŢA

Acordul din 26 mai 1981 de aplicare a articolului 92 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 (colectarea şi recuperarea cotizaţiilor de securitate socială).

25.GERMANIA-ITALIA

Acordul din 3 aprilie 2000 privind colectarea şi recuperarea cotizaţiilor de securitate socială.

26.GERMANIA-LUXEMBURG

(a) Acordul din 14 octombrie 1975 privind renunţarea la rambursarea costurilor controalelor administrative şi medicale încheiat în temeiul articolului 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

(b) Acordul din 14 octombrie 1975 privind colectarea şi recuperarea cotizaţiilor de securitate socială.

(c) Acordul din 25 ianuarie 1990 referitor la punerea în aplicare a articolului 20 şi a articolului 22 alineatul (1) literele (b) şi (c) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71.

*(la data 11-Jan-2011 punctul 27. din anexa 1 eliminat de Art. 2, punctul 1., alin. (B) din **Regulamentul 1244/09-dec-2010**)*

28.GERMANIA-AUSTRIA

- Secţiunea II, numărul 1 şi secţiunea III din Acordul din 2 august 1979 de punere în aplicare a Convenţiei privind prestaţiile de şomaj din 19 iulie 1978 se aplică în continuare persoanelor care exercitau o activitate de lucrător frontalier la 1 ianuarie 2005 sau înainte de această dată care devin şomeri înainte de 1 ianuarie 2011.

29.GERMANIA-POLONIA

Acordul din 11 ianuarie 1977 privind punerea în aplicare a Convenţiei din 9 octombrie 1975 privind pensiile pentru limită de vârstă şi prestaţiile în cazul unor accidente de muncă.

30.ESTONIA-REGATUL UNIT

Înţelegere finalizată la 29 martie 2006 între autorităţile competente ale Republicii Estonia şi cele ale Regatului Unit în conformitate cu articolul 36 alineatul (3) şi articolul 63 alineatul (3) din

Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 de stabilire a altor metode de rambursare a costurilor legate de prestaţiile în natură acordate în temeiul respectivului regulament în cele două ţări, începând cu 1 mai 2004.

31.IRLANDA-FRANŢA

Schimbul de scrisori din 30 iulie 1980 şi din 26 septembrie 1980 privind articolul 36 alineatul (3) şi articolul 63 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 (renunţarea reciprocă la rambursarea costurilor pentru prestaţiile în natură) şi privind articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (renunţarea reciprocă la rambursarea costurilor controalelor administrative şi a costurilor examinărilor medicale).

32.IRLANDA-LUXEMBURG

Schimburile de scrisori din 26 septembrie 1975 şi 5 august 1976 privind articolul 36 alineatul (3) şi articolul 63 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 şi articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 [renunţarea la rambursarea costurilor pentru prestaţiile în natură prevăzute în temeiul titlului III capitolul 1 sau 4 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 şi a costurilor controalelor administrative şi a costurilor examinărilor medicale menţionate la articolul 105 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72].

33.IRLANDA-ŢĂRILE DE JOS

Schimburile de scrisori din 22 aprilie şi 27 iulie 1987 privind articolul 70 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 [renunţarea la rambursarea costurilor pentru prestaţiile acordate în temeiul articolului 69 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71] şi articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (renunţarea la rambursarea costurilor controalelor administrative şi medicale menţionate la articolul 105 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72).

34.IRLANDA-SUEDIA

Acordul din 8 noiembrie 2000 privind renunţarea la rambursarea costurilor pentru prestaţiile în natură pentru boală, maternitate, în cazul unor accidente la locul de muncă şi boli profesionale şi a costurilor controalelor administrative şi medicale.

35.IRLANDA-REGATUL UNIT

Schimbul de scrisori din 9 iulie 1975 referitor la articolul 36 alineatul (3) şi articolul 63 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 [înţelegere privind rambursarea sau renunţarea la rambursarea costurilor pentru prestaţiile în natură în temeiul dispoziţiilor titlului III capitolul 1 sau 4 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71] şi la articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (renunţarea la rambursarea costurilor controalelor administrative şi medicale).

*(la data 01-Jan-2014 punctul 36. din anexa 1 eliminat de Art. 2, punctul 1., alin. (C) din **Regulamentul 1372/19-dec-2013**)*

37.SPANIA-FRANŢA

Acordul din 17 mai 2005 de stabilire a normelor de gestionare şi stingere a creanţelor reciproce pentru prestaţii de sănătate în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 şi al Regulamentului (CEE) nr. 574/72.

38.SPANIA-ITALIA

Acordul privind o nouă procedură de îmbunătăţire şi simplificare a rambursării cheltuielilor de sănătate din 21 noiembrie 1997 cu privire la articolul 36 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 (rambursarea prestaţiilor în natură de boală şi maternitate) şi la articolele 93, 94, 95, şi 100 şi articolul 102 alineatul (5) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (modalităţi de rambursare a prestaţiilor de asigurări de boală şi maternitate şi creanţe arierate).

*(la data 01-Jan-2014 punctul 39. din anexa 1 eliminat de Art. 2, punctul 1., alin. (D) din **Regulamentul 1372/19-dec-2013**)*

40.SPANIA-PORTUGALIA

*(la data 08-Jan-2013 punctul 40., alin. (A) din anexa 1 eliminat de Art. 2, punctul 1. din **Regulamentul 1224/18-dec-2012**)*

(b) Acordul din 2 octombrie 2002 de stabilire a procedurilor detaliate privind gestionarea şi soluţionarea cererilor reciproce de servicii medicale în vederea facilitării şi a accelerării soluţionării acestor cereri.

41.SPANIA-SUEDIA

Acordul din 1 decembrie 2004 privind rambursarea costurilor pentru prestaţiile în natură acordate în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 şi al Regulamentului (CEE) nr. 574/72.

42.SPANIA-REGATUL UNIT

Acordul din 18 iunie 1999 privind rambursarea cheltuielilor prestaţiilor în natură acordate în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 şi cu Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

43.FRANŢA-ITALIA

(a) Schimburile de scrisori din 14 mai şi 2 august 1991 privind modalităţile de stingere a creanţelor reciproce în conformitate cu articolul 93 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

(b) Schimburile suplimentare de scrisori din 22 martie şi 15 aprilie 1994 privind modalităţile de stingere a creanţelor reciproce în temeiul articolelor 93, 94, 95 şi 96 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

(c) Schimbul de scrisori din 2 aprilie 1997 şi 20 octombrie 1998 de modificare a schimburilor de scrisori menţionate la literele (a) şi (b) privind procedurile de stingere a creanţelor reciproce în condiţiile articolelor 93, 94, 95 şi 96 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

(d) Acordul din 28 iunie 2000 privind renunţarea la rambursarea costurilor prevăzute la articolul 105 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 pentru controalele administrative şi medicale prevăzute la articolul 51 din regulamentul sus-menţionat.

44.FRANŢA-LUXEMBURG

*(la data 01-Jan-2014 punctul 44., alin. (A) din anexa 1 eliminat de Art. 2, punctul 1., alin. (E) din **Regulamentul 1372/19-dec-2013**)*

*(la data 01-Jan-2014 punctul 44., alin. (B) din anexa 1 eliminat de Art. 2, punctul 1., alin. (E) din **Regulamentul 1372/19-dec-2013**)*

(a)Acordul din 2 iulie 1976 privind renunţarea la rambursarea costurilor controalelor administrative şi medicale, prevăzută la articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. **574/72** al Consiliului din 21 martie 1972.

*(la data 01-Jan-2014 punctul 44., alin. (C) din anexa 1 modificat de Art. 2, punctul 1., alin. (E) din **Regulamentul 1372/19-dec-2013**)*

(b) Schimburile de scrisori din 17 iulie şi 20 septembrie 1995 privind modalităţile de stingere a creanţelor reciproce în temeiul articolelor 93, 95 şi 96 din Regulamentul (CEE) nr. **574/72** şi schimbul de scrisori din 10 iulie şi 30 august 2013

*(la data 01-Jan-2015 punctul 44. din anexa 1 modificat de Art. 1, alin. (1) din **Regulamentul 1368/17-dec-2014**)*

45.FRANŢA-ŢĂRILE DE JOS

Acordul din 28 aprilie 1997 privind renunţarea la rambursarea costurilor controalelor administrative şi medicale în conformitate cu articolul 105 din Regulamentul (CEE) nr. **574/72**

*(la data 01-Jan-2014 punctul 45., alin. (A) din anexa 1 modificat de Art. 2, punctul 1., alin. (F) din **Regulamentul 1372/19-dec-2013**)*

*(la data 01-Jan-2014 punctul 45., alin. (B) din anexa 1 eliminat de Art. 2, punctul 1., alin. (F) din **Regulamentul 1372/19-dec-2013**)*

*(la data 01-Jan-2014 punctul 45., alin. (C) din anexa 1 eliminat de Art. 2, punctul 1., alin. (F) din **Regulamentul 1372/19-dec-2013**)*

46.FRANŢA-PORTUGALIA

Acordul din 28 aprilie 1999 de stabilire a normelor detaliate speciale care reglementează gestionarea şi stingerea creanţelor reciproce pentru tratament medical în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 şi cu Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

47.FRANŢA-REGATUL UNIT

(a) Schimburile de scrisori din 25 martie şi 28 aprilie 1997 privind articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (renunţarea la rambursarea costurilor controalelor administrative şi medicale).

(b) Acordul din 8 decembrie 1998 privind modalităţile specifice de stabilire a sumelor de rambursat în ceea ce priveşte prestaţiile în natură în conformitate cu dispoziţiile Regulamentelor (CEE) nr. 1408/71 şi (CEE) nr. 574/72.

48.ITALIA-LUXEMBURG

- Articolul 4 alineatele (5) şi (6) din Înţelegerea administrativă din 19 ianuarie 1955 referitoare la modalităţile de punere în aplicare a Convenţiei generale privind securitatea socială (asigurarea de boală a lucrătorilor agricoli).

*(la data 01-Jan-2014 punctul 49. din anexa 1 eliminat de Art. 2, punctul 1., alin. (G) din **Regulamentul 1372/19-dec-2013**)*

50.ITALIA-REGATUL UNIT

Înţelegere semnată la 15 decembrie 2005 de către autorităţile competente ale Republicii Italiene şi cele ale Regatului Unit în conformitate cu articolul 36 alineatul (3) şi articolul 63 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 de stabilire a altor metode de rambursare a costurilor pentru prestaţiile în natură acordate în temeiul respectivului regulament în cele două ţări, începând cu 1 ianuarie 2005.

51.LUXEMBURG-ŢĂRILE DE JOS

Acordul din 1 noiembrie 1976 privind renunţarea la rambursarea costurilor controalelor administrative şi medicale încheiat în temeiul articolului 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

52.LUXEMBURG-SUEDIA

Înţelegerea din 27 noiembrie 1996 privind rambursarea cheltuielilor în domeniul securităţii sociale.

53.LUXEMBURG-REGATUL UNIT

Schimburile de scrisori din 18 decembrie 1975 şi 20 ianuarie 1976 privind articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (renunţarea la rambursarea costurilor controalelor administrative şi medicale menţionate la articolul 105 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72).

54.UNGARIA-REGATUL UNIT

Înţelegere finalizată la 1 noiembrie 2005 între autorităţile competente ale Republicii Ungare şi cele ale Regatului Unit în conformitate cu articolul 35 alineatul (3) şi articolul 41 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 883/2004 de stabilire a altor metode de rambursare a costurilor legate de prestaţiile în natură acordate în temeiul respectivului regulament în cele două ţări, începând cu 1 mai 2004.

55.MALTA-REGATUL UNIT

Înţelegere finalizată la 17 ianuarie 2007 între autorităţile competente ale Maltei şi cele ale Regatului Unit în conformitate cu articolul 35 alineatul (3) şi articolul 41 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 883/2004 de stabilire a altor metode de rambursare a costurilor legate de prestaţiile în natură acordate în temeiul respectivului regulament în cele două ţări, începând cu 1 mai 2004.

*(la data 11-Jan-2011 punctul 56. din anexa 1 eliminat de Art. 2, punctul 1., alin. (C) din **Regulamentul 1244/09-dec-2010**)*

57.ŢĂRILE DE JOS-REGATUL UNIT

(a)Teza a doua de la articolul 3 din Acordul administrativ din 12 iunie 1956 privind punerea în aplicare a Convenţiei din 11 august 1954.

*(la data 01-Jan-2014 punctul 57., alin. (A) din anexa 1 modificat de Art. 2, punctul 1., alin. (H) din **Regulamentul 1372/19-dec-2013**)*

*(la data 01-Jan-2014 punctul 57., alin. (B) din anexa 1 eliminat de Art. 2, punctul 1., alin. (H) din **Regulamentul 1372/19-dec-2013**)*

58.PORTUGALIA-REGATUL UNIT

Acordul din 8 iunie 2004 de stabilire a altor metode de rambursare a costurilor pentru prestaţiile în natură acordate de ambele ţări începând cu 1 ianuarie 2003.

59.FINLANDA-SUEDIA

- Articolul 15 din Convenţia nordică de securitate socială din 18 august 2003: acord de renunţare reciprocă la rambursare în temeiul articolelor 36, 63 şi 70 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 (costuri pentru prestaţii în natură pentru boală şi maternitate, accidente la locul de muncă şi boli profesionale şi prestaţii de şomaj) şi al articolului 105 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (costurile controalelor administrative şi medicale).

60.FINLANDA-REGATUL UNIT

Schimburile de scrisori din 1 şi 20 iunie 1995 privind articolul 36 alineatul (3) şi articolul 63 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 (rambursarea sau renunţarea la rambursarea costurilor prestaţiilor în natură) şi articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (renunţarea la rambursarea costurilor controalelor administrative şi medicale).

61.SUEDIA-REGATUL UNIT

Înţelegerea din 15 aprilie 1997 privind articolul 36 alineatul (3) şi articolul 63 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 (rambursarea sau renunţarea la rambursarea costurilor prestaţiilor în natură) şi articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (renunţarea la restituirea costurilor controalelor administrative şi examinărilor medicale).

Acord între Elveţia şi Franţa din 26 octombrie 2004 de stabilire a prevederilor speciale pentru rambursarea prestaţiilor de asistenţă medicală.

*(la data 01-Dec-2014 punctul 61. din anexa 1 eliminat de punctul 1. din anexa 1 din **Decizia 1/28-nov-2014***

ANEXA 2: Regimuri speciale pentru funcţionari

(menţionate la articolul 32 alineatul (2) şi la articolul 41 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare)

*(la data 11-Jan-2011 anexa 2 modificat de Art. 2, punctul 2. din **Regulamentul 1244/09-dec-2010***

A.Regimuri speciale pentru funcţionarii care nu intră sub incidenţa dispoziţiilor titlului III capitolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 privind prestaţiile în natură

Germania

Regimuri speciale pentru funcţionari

B.Regimuri speciale pentru funcţionarii care nu intră sub incidenţa dispoziţiilor titlului III capitolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, cu excepţia articolului 19, a articolului 27 alineatul (1) şi a articolului 35, privind prestaţiile în natură.

Spania

Regim special de securitate socială pentru funcţionari. Regim special de securitate socială pentru forţele armate.

Regim special de securitate socială pentru funcţionarii şi personalul administrativ din justiţie.

C.Regimuri speciale pentru funcţionarii care nu intră sub incidenţa dispoziţiilor titlului III capitolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 privind prestaţiile în natură

Germania

Regim special privind accidentele pentru funcţionari.

ANEXA 3: Statele membre care solicită rambursarea costurilor prestaţiilor în natură pe baza sumelor fixe

[menţionate la articolul 63 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare]

IRLANDA

SPANIA

CIPRU

*(la data 08-Jan-2013 anexa 3 completat de Art. 2, punctul 2. din **Regulamentul 1224/18-dec-2012**)*

*(la data 08-Jan-2013 anexa 3 eliminat de Art. 2, punctul 2. din **Regulamentul 1224/18-dec-2012**)*

*(la data 08-Jan-2013 anexa 3 eliminat de Art. 2, punctul 2. din **Regulamentul 1224/18-dec-2012**)*

*(la data 01-Jan-2018 anexa 3 eliminat de Art. 2, punctul 2., alin. (A) din **Regulamentul 492/21-mar-2017**)*

PORTUGALIA

*(la data 01-Jan-2018 anexa 3 eliminat de Art. 2, punctul 2., alin. (B) din **Regulamentul 492/21-mar-2017**)*

SUEDIA

REGATUL UNIT

ANEXA 4: Informaţii privind baza de date menţionată la articolul 88 alineatul (4) din regulamentul de punere în aplicare

1.Conţinutul bazei de date

Repertoriul electronic al organismelor vizate precizează:

(a)numele organismelor în limba (limbile) oficială (oficiale) a (ale) statului membru, precum şi în limba engleză;

(b)codul de identificare şi adresa electronică EESSI;

(c)misiunea acestora în raport cu definiţiile de la articolul 1 literele (m), (q) şi (r) din regulamentul de bază şi de la articolul 1 literele (a) şi (b) din regulamentul de punere în aplicare;

(d)competenţa acestora în ceea ce priveşte diferitele riscuri, tipuri de prestaţii, regimuri şi acoperire geografică;

(e)la ce parte a regulamentului de bază se raportează respectivele organisme;

(f)următoarele date de contact: adresa poştală, telefonul, faxul, adresa e-mail şi adresa URL corespunzătoare;

(g)orice alte informaţii necesare în vederea aplicării regulamentului de bază sau a regulamentului de punere în aplicare.

2.Administrarea bazei de date

(a) Repertoriul electronic este găzduit de EESSI la nivelul Comisiei Europene.

(b) Statele membre sunt responsabile cu culegerea şi verificarea informaţiilor necesare referitoare la organisme şi cu transmiterea în timp util către Comisia Europeană a oricărei adăugări sau schimbări de date care intră în competenţa acestora.

3.Accesul

Informaţiile utilizate în scopuri administrative şi operaţionale nu sunt accesibile publicului.

4.Securitatea

Toate modificările aduse bazei de date (introduceri, actualizări, eliminări) sunt înregistrate. Înainte de accesarea repertoriului în scopul modificării datelor, utilizatorii sunt identificaţi şi autentificaţi. Înaintea oricărei încercări de modificare a unei informaţii, autorizaţia utilizatorului de a efectua această operaţiune este verificată. Orice operaţiune neautorizată este respinsă şi înregistrată.

5.Regimul lingvistic

Regimul lingvistic general al bazei de date este limba engleză. Numele organismelor şi datele lor de contact trebuie, de asemenea, introduse în limba/limbile oficială/oficiale a/ale statului membru.

ANEXA 5: Stabilirea de către statele membre, pe bază de reciprocitate, a sumei maxime pentru rambursare, prevăzută la articolul 65 alineatul (6) teza a treia din regulamentul de bază, pe baza cuantumului mediu al prestaţiilor de şomaj acordate în anul calendaristic precedent în temeiul legislaţiilor lor respective

(menţionată la articolul 70 din regulamentul de punere în aplicare)

BELGIA

REPUBLICA CEHĂ

DANEMARCA

*(la data 08-Jan-2013 anexa 5 completat de Art. 2, punctul 3. din **Regulamentul 1224/18-dec-2012**)*

GERMANIA AUSTRIA

ŢĂRILE DE JOS

*(la data 01-Jan-2014 anexa 5 completat de Art. 2, punctul 2. din **Regulamentul 1372/19-dec-2013**)*

SLOVACIA

FINLANDA

January 27, 2019

Publicat în Jurnalul Oficial cu numărul 284L din data de 30 octombrie 2009

© Uniunea Europeana, **http://eur-lex.europa.eu**. Numai legislatia Uniunii Europene publicata pe suport de hartie in Jurnalul Oficial al Uniunii Europene este considerata autentica.